SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 6, П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛЮТОГО 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 6, FRIDAY, FEBRUARY 10, 2012 $1.00

Євгенія Тимошенко закликала США вплинути на Україну

Євгенія Тимошенко під час слухання 1 лютого в Підкомітеті з європейських справ Комітету закордонних справ Сенату США. (Фото: Яро Бігун)

ВАШІНҐТОН. – Підкомітет з європейських справ Комітету закордонних справ Сенату США 1 лютого заслухав свідчення колишнього Посла США в Україні, старшого наукового співробітника Інституту ім. Брукінґса Стівена Пайфера, виконавчого віце-президента Атлантичної ради Деймона Вілсона, старшого наукового співробітника Центру стратеґічних і міжнародних досліджень Едварда Чау і дочки Юлії Тимошенко – Євгенії Тимошенко-Кар з метою ознайомлення американських законодавців з станом справ в Україні і, перш за все, з ситуацією навколо арешту Ю. Тимошенко та інших

(Закінчення на стор. 4)

Справа Ю. Тимошенко — перешкода для взаємин США з Україною

КИЇВ. — США вважають справу Юлії Тимошенко перешкодою для розвитку двосторонніх стосунків з Україною. Про це під час візити до Києва 6 лютого заявив заступник секретаря Державного Департаменту США Филип Ґордон, який назвав засудження провідника опозиційної партії вибірковим застосуванням правосуддя.

„Це не наша справа, як має функціонувати система правосуддя в Україні. Але складається враження, що вибіркове судове переслідування, особливо щодо екс-прем'єра Юлії Тимошенко, стоїть на шляху розвитку наших двосторонніх взаємин у повноцінному обсязі, як і взаємин України з Европейським союзом", – сказав він після зустрічей з прем'юр-міністром Миколою Азаровим та главою Адміністрації Президента Сергієм Льовочкіним.

Ф. Ґордон також наголосив на важливості того, щоб ув'язнені сьогодні екс-посадовці могли взяти участь у парляментських виборах, і закликав українську владу провести чесні і прозорі вибори нового складу Верховної Ради у жовтні цього року. Водночас оглядачі звертають увагу, що американський чиновник під час візити до Києва утримався від різкої публічної критики української влади.

Ф. Ґордон покищо свідомо уникає заяв про ймовірні санкції проти представників правлячої верхівки. Уряд США, очевидно, й надалі намагатиметься переконати українських посадовців не згортати демократичні свободи та звільнити провідників опозиції. В його арсеналі тиску на українську владу – сприяння в отриманні кредиту Міжнародного валютного фонду і допомога у переговорах з Росією про перегляд газових контрактів. Якщо українська влада не дослухається рекомендацій провести їх чесно і прозоро, у Вашінґтоні можуть вдатися до більш рішучих дій.

Прем'єр-міністер М. Азаров наголосив, що Україна зробила багато кроків назустріч США – передала високозбагачений уран, незважаючи на економічні втрати, відмовилася від постачання продукції подвійного призначення до деяких недружніх США країн. *(„Голос Америки")*

Перша тріщина в режимі Віктора Януковича

Андрій Калахан
(„Українська правда")

КИЇВ. – 2 лютого відбулася найбільша й найуспішніша інтернет-атака сайтів української влади за всі роки незалежности України. Влада виявилася неспроможною ефективно боротися з кардинально іншим типом системи – мережею. Уперше режим Партії Реґіонів показав свою вразливість.

Зазнали ушкодження сайти Президента України Віктора Януковича, уряду, парляменту і Конституційного суду, а також „всесильних" Міністерства внутрішніх справ (МВС) і Служби безпеки України, які забезпечують репресивну основу режиму.

Прем'єр Микола Азаров припинив свою персональну сторінку на „Facebook". Був фактично проіґнорований заклик влади припинити атаки.

Влада вперше стала на коліна перед мережею, перед десятками тисяч звичайних українців. Цього, мабуть, з часу перемоги В. Януковича не вдавалося жодній політичній партії, жодній чужоземній країні.

Нещодавно журнал „Кореспондент" написав, що на Заході дуже цінують українських програмістів, бо в Україні – кваліфіковані гакери. Але особливістю цієї ситуації стало те, що тут задіяні не стільки професійні гакери, скільки звичайні користувачі Інтернету.

Привід до масових атак владних сайтів дало закриття урядом інтернет-сторінки „EX.UA" у програмі „В контакті". „Силовики" відступили. „Слідчий відділ Печерського районного управління МВС просить скасувати заблокування доменного імені ex.ua (www.ex.ua)", – йдеться у листі начальника слідчого відділу Євгена Ґоцуляка на ім'я директора Товариства „Інтернет-інвест" Павла Блоцького.

Режим у страху – понад половина українців користується інтернетом. І реальних механізмів для протистояння атакам влада не має.

Українська влада виявилася „колосом на глиняних ногах". Першу солідну тріщину режим уже дав. Коли він упаде, залежить від усіх громадян України.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Верховна Рада відкрила 10-ту сесію

КИЇВ. — Верховна Рада шостого скликання 7 лютого відкрила свою 10-ту сесію. Президент України Віктор Янукович, виступаючи під час відкриття 10-ої сесії Верховної Ради шостого скликання, зформулював парляментаріям першочерговості праці влади на 2012 рік: „Перше – істотне посилення енерґетичної безпеки держави за рахунок сучасних енерґозберігаючих технологій та диверсифікації джерел постачання енерґоносіїв". Другим напрямком В. Янукович назвав розвиток національного виробництва на основі ефективної політики імпортозаміщення та посилення експортного потенціялу. Третє – розвиток транспортної галузі. Крім того, українці в 2012 році мають остаточно подолати комплекс меншовартости. Президент В. Янукович під час свого виступу закликав Верховну Раду законодавчо забезпечити просування України до Европейського союзу. Протягом 10-ої сесії Рада працюватиме 11 тижнів у пленарному режимі, сім – у комітетах і фракціях, п'ять – з виборцями в округах. Під час промови В. Януковича опозиція у Верховній Раді постійно вигукувала „Ганьба!" і „Юлі – волю!". Про закриття сесії буде оголошено 6 липня. *(Радіо „Свобода", „Укрінформ")*

Верховна Рада – проти раніше засуджених

КИЇВ. — Верховна Рада України (ВР) 7 лютого прийняла в першому читанні за основу урядовий законопроєкт від 17 листопада 2011 року про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям закону України „Про засади запобігання та протидії корупції". „За" ухвалення законопроєкту проголосував 301 народний депутат. Законом передбачено звільнення з праці осіб, притягнутих до відповідальности за корупційні правопорушення. Пропонується для осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, ввести проведення спеціяльної перевірки. Також передбачається надання публічними службовцями декларацій про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру. Крім того, з прийняттям запропонованого проєкту закону введуться обмеження для прийому на працю (службу) до органів державної влади осіб, які раніше засуджувалися за вчинення злочинів або на яких протягом трьох останніх років накладалися адміністративні стягнення за вчинення корупційних правопорушень. *(„День")*

Відкрито пункти обігріву

КИЇВ. — За останню добу до пунктів обігріву звернулися 10,100 громадян, від 27 січня – майже 75 тис., повідомила прес-служба Міністерства надзвичайних ситуацій. „Станом на 5 лютого 3,261 пункт обігріву функціонує в Україні.", – йдеться в повідомленні. За даними Міністерства охорони здоров'я, за останні дев'ять днів з скаргами на переохолодження чи обмороження до лікувальних закладів України звернулися 2,300 осіб. З них 1,800 було поміщено в лікарнях. Померла 131 особа. Судово-медична експертиза встановить чи переохолодження стало причиною смерти цих осіб. *(„Укрінформ")*

Мистці відкрили кав'ярню у Львові

ЛЬВІВ. — Митці відкрили соціяльну кав'ярню в історичній частині Львова. Про це 5 лютого повідомила Оксана Мачеус, директор ґалерії, де розміщується благодійний заклад. „У люті морози в кафе нашої мистецької галерії „АРТ-11" може зайти кожен, хто хоче загрітися та пообідати чи випити гарячого чаю. Нужденним ми надаємо їжу безкоштовно. Більш заможні можуть поїсти за символічну плату", – зазначила О. Мачеус. Мистецький соціяльний проєкт оцінили й ті, хто не може заплатити за дорогий обід в інших кав'ярнях та ресторанах. Серед них – службовці міських установ, студенти, викладачі, екскурсанти. Крім матеріяльної, у кав'ярні частують багатою духовною поживою – тут постійно змінюються мистецькі експозиції. *(„День")*

Степан Гавриш: „Хто очолить наступну революцію в Україні, той приведе її до Европи"

25 лютого минає два роки від дня інавґурації Президента України Віктора Януковича. Які зміни в Українській державі і в українському суспільстві відбулися за цей час? Які завдання залишилися нерозв'язаними і чому? На ці важливі запитання відповів в розмові з кореспондентами київської „Газети по-українськи" (7 лютого) Оксаною Перевозною і Ольгою Москалюк колишній заступник секретаря Ради національної безпеки і оборони України, доктор юридичних наук Степан Гавриш. Нижче вміщуємо текст цієї розмови.

– Після приходу Партії Реґіонів до влади Ви залишилися в Раді національної безпеки і оборони. Чому?

– Віктор Янукович запросив мене напередодні інавґурації, і ми говорили годину і 50 хвилин. Я приніс заяву про звільнення з Ради і пояснив, що був в одного президента, тому незручно продовжувати працювати в іншого. Він сказав: „Ніні, ти мені потрібен, бо гарний спікер, юрист. Повір, я буду найкращим президентом для цієї країни". Я в це повірив.

– Які завдання перед вами ставив Віктор Янукович?

– Я намагався кілька разів зачепити цю тему. Він сказав: „Напиши, про що хочеш сказати". Моя робота була пов'язана з аналітикою, я відповідав за координацію спецслужб, оборонну політику. Я написав близько 60 сторінок для В. Януковича, надіслав їх 13 березня 2010 року. Жодної реакції не було.

Коли ж Конституційний суд змінив Конституцію, стало зрозуміло, що діє окремий плян, який закінчиться тим, що матимемо в Україні одноосібну владу. Разом з набуттям права встановлювати правила гри в одному місці постало питання і про відповідальність в одному місці. Тепер Президент заявив, що реформи в Україні провалилися. У В. Януковича була 21 програма реформ. На цей час запущені в роботу чотири: податкова, адміністративна, пенсійна й судова.

От візьмімо податкову реформу. Яке її завдання? Збільшити ринок виробництва та споживання. Збільшити конкурентоспроможність України на світових ринках і таким чином швидко нарощувати дохідну частину держбюджету. Це не відбулося. Сьогодні ми на одному з останніх місць у рейтинґу податкових систем. Світовий банк разом з компанією „PricewaterhouseCoopers" нарахував в Україні 135 видів податків і зборів. У США і Росії їх по 11, у Великій Британії – вісім, в Узбекистані – 44, в Китаї – сім. На те, щоб скласти податкові звіти, український підприємець щороку витрачає 657 годин.

Судова реформа в проєкті резолюції Ради Европи названа одним із дестабілізуючих факторів розвитку демократії України.

– У чому це виявляється?

– У втраті інвестиційного іміджу. За обсягами прямих інвестицій ми в шість разів відстаємо від Монголії. Судова система мала б забезпечити ґарантії та рівні позиції для чужоземних і внутрішніх інвесторів.

Друга проблема – довіра з боку міжнародних фінансових інститутів в умовах кризи. Для того, щоб ми могли прожити 2012 рік, потрібно неймовірних 17 млрд. дол. запозичень. Тим часом гроші йдуть з України, навіть Евро-2012 не привернуло до нас світових інвестиційних провідників.

Третя проблема реформ – те, що уряд так і не зміг відновити позитивну динаміку внутрішнього ринку. Дефіцит платіжного балянсу країни 2011 року досяг майже 2.5 млрд. дол., а 2010 року він був зведений з профіцитом понад 5 млрд. дол. До того ж, дефіцит поточного рахунку торік зріс з 3 до 9 млрд. дол. Це створює потужний і непрогнозований тиск на курс гривні і загрожує щонайменше незворотною девальвацією.

В Україні немає реальних і зрозумілих реформ, що були б адекватні нашому бажанню жити краще й бути в Европейському союзі.

– Де в цьому вина держави, а де – людей?

– Винні ми самі. Також політичні еліти, що прагнуть не реформ, а задоволення власних амбіцій. На жаль, склалася велика каста багатих і сильних людей, які не зацікавлені в суспільному благу.

– У чому була головна помилка Президента?

– Його штаб одразу після інавґурації почав підготування до виборчої кампанії 2015 року. Ми провалили европейський напрямок. За два роки підписана лише одна технічна угода з ЕС. У той же час взаємини з Росією нагадують скоріше гру в карти, аніж стратегічне партнерство.

– Чому так сталося?

– Може, тому, що ми обрали архаїчну політику позабльоковости та ідеологічного невтралізму, чим позбавили себе геополітичних ініціятив, продемонстрували відсутність волі та впливу на світову політику.

У В. Януковича був шанс лібералізувати систему внутрішніх громадянських взаємин. Будувати більш відкрите суспільство, навіть використовуючи очікувану на той час політику „сильної руки". Він цього не зробив. Тому між владою й суспільством немає й уже не буде довіри. Антирейтинґ Президента піднявся до двох третин. Економіка без реформ та інвестицій охолоджується, збільшуються борги Пенсійного фонду, політика уряду не дає жодного позитивного сиґналу внутрішньому і зовнішньому інвесторам. 90 відс. пенсіонерів живуть на 1,000 грн., 600-700 з них ідуть на сплату державі комунальних та інших послуг і тільки десь 300 грн. залишається на життя.

– Як проводити реформи, коли немає взаєморозуміння між владою і людьми?

– За нинішніх умов – неможливо. Але є парляментські вибори. Свого часу де Ґоль провів референдум щодо зміни конституції. Французи це не підтримали, і він подав у відставку. Так влада сама себе тестує.

– Як країні рухатися далі?

– Рух уперед можливий, якщо В. Янукович проведе чесну і всенародну реформу Конституції. Якщо ні, й далі пануватиме олігархія. Неважко подивитися, кому належать 40 відс. тих чи інших великих секторів економіки. Я часто літаю в Харків і Львів. Віддаю „Дніпроавіа" інколи по 300 дол. за квиток. Це дорожче, ніж прилетіти з України до Відня. Лечу старенькім „Saab" чи „Embraer", що випущені 50 років тому. Там обідрані крісла, але дають водичку. Кожен раз приходжу за квитком і думаю: добрався би краще пішки. Але далеко. Ситуація виходить за межі пристойности. Виникає запитання: чому так відбувається? Тому що в нас кланова економіка. Це великі штучні бізнесполітичні монополії. Попри унікальний інвестиційний проєкт Евро-2012, до нас не прийшов жоден зовнішній великий інвестор. Усі об'єкти збудовані переважно за рахунок державного бюджету.

– Чого очікувати від парляментських виборів?

– Доки Юлія Тимошенко перебуватиме у в'язниці, говорити про те, що Україні вдасться провести справедливі вибори, надзвичайно важко. Річ не в тому, що її відсутність робить їх безальтернативними. Ю. Тимошенко стала символом демократичности для всього західного світу. Немає країни, де її не згадали б у тижневій пресі і де не продавали б ляльку з закрученою навколо голови косою. Не написано, що це – Ю. Тимошенко, але всі розуміють.

Уявімо, що Ю. Тимошенко й надалі сидітиме в Качанівській чи іншій виправній колонії. Вона ж усе одно залишиться центром формування порядку денного політики в Україні. І все це серйозно впливатиме на проведення Евро-2012. Адже то не тільки спортивний форум, а й велика політика. Не зрозуміло, як після завершення Евро-12 вручатимуть нагороди в умовах імовірних масових протестів. Правда, влада може й домовитися з опозицією про перемир'я на час Евро-2012.

– Люди виходять на вулиці на знак невдоволення, але в національний бунт це не переросло. Після парляментських виборів може бути революція?

– Революція починається несподівано для всіх. Зараз влада в Україні нагадує скляний куб. По ньому завдають ударів соціяльні гру-

(Закінчення на стор. 3)

Филип Ґордон: американські компанії не прийдуть з інвестиціями в Україну

Заступник Державного секретаря США Филип Ґордон промовляє в Посольстві США в Києві 6 лютого. (Фото: Посольство США в Україні)

КИЇВ. – Заступник Державного секретаря США Филип Ґордон під час перебування в Києві 6 лютого мав зустріч з американськими підприємцями, які працюють в Україні, і вони поділилися з ним своїми міркуваннями з приводу проблем, з якими доводиться мати справу. Він відзначив, що в Україні існують перешкоди для зростання американських інвестицій.

„Україна в оцінці легкости ведення підприємництва посідає 152-гу позицію серед 183 країн. Американські компанії сюди не прийдуть з своїми інвестиціями, відповідно, Україна втрачатиме у своєму розвитку", – сказав Ф. Ґордон. *(УНІАН)*

ТОЧКА ЗОРУ

„Антипомаранчеве віче" в Москві – виклик Україні

Фелікс Хмельковський

В Москві, столиці Росії, 4 лютого відбулося відбулося „антипомаранчеве" віче. Так, в усякому випадку, його назвали провладні засоби масової інформації. Сам російський прем'єр Володимир Путін сказав: „На Поклінну гору вийдуть ті люди, які щиро проголосять про свою антипомаранчеву позицію. Я вдячний їм, поділяю їхні погляди".

Віче організували Конґрес російських громад, Реґіональний громадський фонд підтримки Героїв Радянського Союзу, Російський союз ветеранів Афганістану та інші.

Я не звертав би уваги на всі віча, що відбуваються в Москві, якби саме це зборище не було спрямоване особисто проти мене, як і проти усіх українців, які плекають ідею свободи, демократії та справедливости в Україні.

Щоб зрозуміти, що таке антипомаранчеве віче, варто згадати, що таке помаранчевий рух. Цей рух народився в Україні в вересні-жовтні 2004 року, за декілька тижнів до виборів нового президента України. Цей рух швидко оволодів країною. Одна моя знайома показувала мені свій помаранчевий шалик, що вона прив'язала до дамської торбинки. Тоді ще люди боялися мати помаранчеві стрічки, але це був вже кінець страху.

Помаранчевий колір був новим і в ньому відчувався солодкий смак свободи, енерґія сонця, радість свята. Кожен розумів, що в цьому кольорі є певна символіка, щоб дістатися солодкого, треба очистити непотрібну шкірку помаранча. Такою непотрібною шкіркою були Леонід Кучма, Віктор Янукович та їхні прибічники. Від них треба було очиститись, щоб отримати справжній плід сонячного кольору.

І під цими прапорами сонячного кольору ми у 2004 році перемогли довговічний страх. Це була перемога, яку потім назвали Помаранчевою революцією.

Судячи з результатів останніх президентських виборів, сьогодні на Майдан вийшли б дві третини населення України, тому що за В. Януковича насправді голосувала лише третина з тих, що прийшли на вибори.

Так сталося, що помаранчевий колір узурпували собі певні політичні сили. Так сталося, що при владі зараз той, над ким сміялися і в якого тикали пальцями. Так сталося. З пісні слова не викинеш. Але ідея Помаранчевої революції жива в серцях людей і буде ще довго гріти їх навіть в холодній, замерзлій, засніженій країні.

І ось напередодні своїх виборів В. Путін зібрав „антипомаранчеве віче", на яке привезли від 130 тис. до 190 тис. людей, які не могли відмовитися від участи в цьому заході. Очевидно, що готуючи фальсифікації на виборах, В. Путін боїться помаранчевої революції в Росії.

Але збирати „антипомаранчеве віче", це означає збирати людей проти більшої частини українського населення, проти ідеї незалежности нації, проти бажання дихати вільним повітрям, проти надії про незалежність країни від чужоземних клептократів-олігархів. „Антипомаранчеве віче" в Росії – це виступ проти мого особистого бажання бачити свою країну вільною, чесною та справедливою.

Фелікс Хмельковський, журналіст, Кергонксон, Ню-Йорк

Степан Гавриш...

(Закінчення зі стор. 2)

пи. Якийсь з них може призвести до того, що почнеться реакція, і куб розсиплеться.

– Українська революція може розпочатися з інтернету?

– Так, інтернет може виступити її ідеологом. А той, хто зуміє очолити наступну революцію в Україні, зможе й привести її до Европи. Це може відбутися або дуже швидко, або – ніколи. Для підписання Угоди про асоціяцію практично все готове. Туди можуть бути внесені, в нових умовах, додатки, що дозволять Україні як асоційованому членові мати ті ж права, що і країни ЕС. Европейці до цього готові. Їм потрібні український геопростір, ринок і ресурси.

– Якби Юлія Тимошенко зараз була на волі, могла б очолити революційний протест?

– Після того, як вона побувала у в'язниці, так. До того – ні. Головне, чи здатна буде визнати свої помилки. Ми не знаємо, яка вона зараз. Але в'язниця мала б її змінити.

– За рахунок чого Україна могла б зробити крок вперед?

– Треба прийняти нову Конституцію, відкрити економіку і не боятися приходу великих чужоземних інвесторів, створювати внутрішній ринок. Для цього потрібні системні люди. Можливо, зараз більшість таких бояться говорити правду. Бо у владі, що побудована на жорсткій вертикалі, страх є основою управління.

– Чи є у В. Януковича шанс допрацювати свій президентський термін?

– Для цього він має очолити революційні реформи в Україні. Перший крок – кардинально змінити систему управління країною. Другий – підписати цього року договір з ЕС. Третій – дати свободу політв'язням.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Виявлено понад 12 тис. нелеґальних

КИЇВ. —У Києві в 2011 році було виявлено більше 12 тис. нелеґальних працівників і донараховано 58 млн. грн. податку на доходи фізичних осіб. Про це 7 лютого повідомила голова Державної податкової служби в Києві Ірина Носачова. Нагадаємо, упродовж 2011 року столичним підприємствам відшкодовано 6 млрд. 297 млн. грн. податку на додану вартість. *(„День")*

Видано „Лемківський словник"

ТЕРНОПІЛЬ. — „Лемківський словник" видано в Тернополі, про це 5 лютого розповів автор видання, директор Тернопільського художнього музею Ігор Дуда. „Матеріял про лемків – етнографічну групу українців, котрі мешкали в українських Карпатах, на схилах Східних Бескидів у межах сучасної Польщі та в Словаччині, збирав тривалий час. Через віки лемки зберегли самобутню культуру – пісню, різьблення, малярство, звичаї і традиції, проте поступово асимілюються і втрачають свою мову-бесіду. Тому хотів сконцентрувати в одній книзі їхні мовні особливості", – сказав І. Дуда. За його словами, у виданні вперше в повному обсязі зафіксовано мовні особливості жителів галицької Західньої і Східньої Лемківщини, а також південних територій – українського Закарпаття та словацької Пряшівщини. Словник вміщує близько 11 тис. статтей і 26 тис. найбільш уживаних і рідкісних слів лемківського діялекту української мови. Крім того, подано понад 3,000 словосполучень та мовних ілюстративних прикладів. *(„День")*

Буде перший пам'ятник пластунам

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — 5 лютого розпочався збір грошей на пам'ятник „Пластунам, які не зламали своїх присяг", повідомили засоби масової інформації. Перший пам'ятник пластунам в Україні плянують встановити в Івано-Франківську до 100-річчя Пласту – Національної української скавтської організації. З середини січня івано-франківські скавти розпочали збір коштів на вулицях міста. За словами станичної пластової станиці Івано-Франківськ Оксани Румак, у станиці є вісім куренів, і вони по черзі збирають пожертви серед мешканців та гостей міста, виділили частину грошей від своїх Вертепів та акції „Різдвяна свічечка". Сесія Івано-Франківської міської ради надала 20 тис. грн на початок будівництва пам'ятника. Вартість пам'ятника – 117 тис. грн. Розраховують і на гроші депутатського фонду, адже в міській раді більшість становлять представники Всеукраїнського об'єднання „Свобода", багато з них пройшли через Пласт. Наразі зібрано майже 34 тис. грн. Прикарпатський скульптор Володимир Довбенюк вже розпочав працю над пам'ятником. *(Радіо „Свобода")*

Україна на сторінках преси США

ВАШІНҐТОН. — 1 лютого у рекламному додатку популярної газети „Вашінґтон Пост", на шістьох повноформатних сторінках розміщені статті про економічний розвиток України, українсько-американські взаємини, туризм та підприємництво а також інтерв'ю з відомими американцями українського походження. Читачі змогли дізнатися, що перший комп'ютер в Европі був зроблений українцем Сергієм Лебедєвим. Серед іншого видання розповіло про можливості інвестувати в сільське господарство України. Ініціятором публікації стало посольство України у США. Посольство України у Вашінґтоні розповіло, що публікація присвячена 20-ій річниці визнання США незалежности України та встановлення дипломатичних взаємин між країнами. Над здійсненням ідеї працювали Міністерство закордонних справ України, зокрема українська дипломатична місія в США, як також інші міністерства та відомства. Редакція газети „Вашінґтон Пост" не долучалася до підготування матеріялів. Подібні додатки про свої країни часто друкують Росія, Китай, Казахстан та інші держави. *(„Голос Америки")*

АМЕРИКА І СВІТ

США закрили своє посольство у Сирії

НЮ-ЙОРК – США 8 лютого закрили своє Посольство у Сирії та евакуювали персонал – у зв'язку з різким погіршенням ситуації у цій країні. Майже одночасно з від'їздом Посла Роберта Форда до сирійської столиці для переговорів з Президентом Башаром Асадом прибув гість з Москви – російський міністер закордонних справ Сергій Лавров, у супроводі Михайла Фрадкова, начальника російської Служби зовнішньої розвідки. Закриття посольства Вашінґтон пояснює зростанням небезпеки для персоналу. Інші західні держави теж відкликали своїх послів. *(Радіо „Свобода")*

Прем'єр Румунії пішов у відставку

БУКАРЕШТ, Румунія. — Прем'єр-міністер Румунії Еміль Бок пішов з посади, щоб „розрядити політичну й соціяльну напругу" після серії протестів проти заходів економії. Після засідання уряду 6 лютого він сказав, що відмовився від свого крісла, оскільки „настав момент для важливих політичних рішень". Незважаючи на те, що минулого року економіка Румунії зростала, в країні три тижні тривали антиурядові демонстрації. Е. Бок схвалив 25-відс. скорочення платні у державному секторі та заборону збільшення пенсій. Крім того, в другій за рівнем бідности країні Евросоюзу податок з продажів збільшили до 24 відс. Влада каже, що ці заходи були необхідними для отримання чергового траншу кредиту від Міжнародного валютного фонду розміром 20 млрд. евро, який має допомогти стабілізувати економіку. У своїй заяві 45-річний Е. Бок сказав, що в кризовий період його центристський уряд не брав участи у змаганнях за популярність, а рятував країну. Наступні вибори заплановані на листопад. Протести, які почалися минулого місяця, спочатку були спрямовані проти відставки популярного заступника міністра охорони здоров'я Раеда Арафата, однак, невдовзі переросли у прояв незгоди з корупцією і заходами економії. *(Бі-Бі-Сі)*

Єгипет притягне до суду 19 американців

КАЇР, Єгипет. — Тимчасовий військовий уряд Єгипту 6 лютого передав у суд справи 40 єгипетських та міжнародних працівників недержавних організацій. Їх звинувачують у діяльності без ліцензій на території країни та в незаконному отриманні грошей з-за кордону. Серед затриманих, яким заборонили виїзд з Єгипту – 19 американців. Один з них – Сем ЛаГуд, син секретаря Департаменту транспорту США. С. ЛаГуд працює у недержавній організації „Національний республіканський інститут". Його організація сприяє встановленню демократичного суспільства в Єгипті, а частина фінансування надходить з ґрантів, виділених Конґресом США. Переслідування працівників є політично мотивованою спробою придушити громадянське суспільство в Єгипті. Військова рада, яка прийшла до влади після повалення режиму Госні Мубарака, неодноразово звинувачувала закордонні організації у втручанні у внутрішні справи Єгипту. До внутрішньої нестабільности додається ще й ймовірна втрата зовнішньої підтримки, і насамперед фінансової. США надали Єгиптові 1.5 млрд. дол. для зміцнення сил безпеки, які тепер можуть бути використані проти демократичних активістів. *(„Голос Америки")*

В. Путін назвав НАТО „непотрібним"

МОСКВА. — Прем'єр-міністер Росії, кандидат у президенти Володимир Путін вважає НАТО „рудиментом холодної війни", який нікому не потрібний. Про це він заявив 6 лютого під час зустрічі з політологами, коментуючи пропозиції провідника Ліберально-демократичної партії Росії Володимира Жириновського про допомогу Европейського союзу в обмін на розпуск НАТО. „Я думаю, що це нереалістична вимога сьогодні, хоча правильна", – сказав В. Путін. Раніше В. Жириновський виступив з ідеєю про фінансову допомогу ЕС з боку Росії, але тільки за умови розпуску НАТО. *(„Укрінформ")*

Євгенія Тимошенко закликала...

(Закінчення зі стор. 1)

високопоставлених урядовців.

Голова засідання сенатор Джін Шагін заявила:

„Україна за часів Віктора Януковича істотно пішла назад у критичних питаннях, включаючи демократичну реформу, незалежність засобів масової інформації, виборчі стандарти та економічні питання.

Найбільше занепокоєння міжнародної громадськости викликає справа колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Її арешт на підставі сумнівних, політично мотивованих звинувачень є неприйнятним і протилежним вільній і відкритій системі. Рішення перевести її у в'язницю за межами Києва і відмова в належному медичному догляді тільки збільшує наше занепокоєння. Її справа демонструє недолік верховенства права, корумпований судовий процес і вибіркове переслідування опозиційних провідників.

Політично мотивовані переслідування і порушення й надалі ізолюють Україну, підривають її незалежність від Росії і ускладнюють залучення чужоземних інвестицій. Я заявляю, що Україні буде складно, якщо взагалі можливо, поглиблювати відносини з Заходом, поки Юлія Тимошенко залишається за ґратами. Вона повинна бути звільнена".

С. Пайфер зазначив, що відхід від демократичних принципів не тільки порушує права і свободи громадян, а й ставить Україну в більш вразливу позицію щодо Росії. Він запропонував конкретні кроки, до яких можуть вдатися США, щоб підштовхнути Україну на шлях демократії.

Раніше Посольство України у Вашінґтоні підготувало листа на захист діючого уряду, в якому перелічило його досягнення, а також попросило розрізняти юридичні питання і політичні. На свідків слухань цей арґумент враження не справив.

„Я думаю, що арґумент, щоб юридичне питання було відділене від політичного, є нещирим. По-перше, ми бачимо збочення юридичної системи в політичних цілях. Ця справа є сенсаційною. По-друге, це демонструє нерозуміння з боку України, що означає рухатися в бік Европи, приєднатися до Европейського союзу, до спільноти, яка поділяє спільні цінності і норми, ґрунтуючись на демократії, правах людини і верховенстві права", – заявив Д. Вілсон.

Кульмінацією слухань став виступ Є. Тимошенко.

„Моя мама була незаконно кинута у в'язницю, з нею погано поводилися, її принижували протягом шести місяців, намагаючись зламати. Але вони її не зламали. Її дух здоровий, але її здоров'я – слабке. Коли я до неї приїжджаю, я повинна піднімати її з ліжка, вона майже не може ходити. Її камера в Качанівській колонії, далеко від її друзів і сім'ї, – не середньовічна в'язниця. Але режимові Януковича і не потрібно використовувати середньовічні методи, щоб досягти середньовічних результатів. Замість цього вони використовують сучасні техніки позбавлення сну і залякування, – заявила Є. Тимошенко. – Я не сумніваюся, що вердикт проти моєї мами був зроблений і схвалений на вимогу Президента Януковича. Вона, згідно з останніми опитуваннями громадської думки, його основний політичний опонент і є більш популярною, ніж він".

Є. Тимошенко звернулася до американських законодавців з проханням:

„Моя мама ніколи не дозволить Україні повернутися в радянське минуле. Вона достатньо сильна, щоб виграти вибори, якщо їй дозволять взяти в них участь. Вона вже домоглася успіху в об'єднанні розрізненої опозиції. Вороги демократії та свободи не повинні вітатися в демократичному суспільстві до того часу, поки вони не виправлять свої помилки. Я прошу вас розглянути всі можливі шляхи, щоб вплинути на них і пояснити їм наслідки їхніх дій. Але, найголовніше, я прошу вас говорити, голосно й чітко, щоб люди в моїй країні не думали, що їх залишили напризволяще, і не втратили надію".

Сенатори порівнювали ситуацію в Україні з радянським минулим, висловлювали захоплення мужністю Ю. Тимошенко і запитували її дочку, чим конкретно вони можуть допомогти.

„Ми просимо про обмеження щодо осіб, безпосередньо відповідальних за політичні репресії, які цинічно продовжують це робити, незважаючи на сиґнали з усього демократичного світу", – попросила Є. Тимошенко.

Після слухань Є. Тимошенко розповіла в інтерв'ю „Голосу Америки", що вона задоволена тим, що її вислухали і зрозуміли.

Незважаючи на те, що метою цих слухань не було підготування конкретної резолюції або формулювання конкретних заходів щодо України, це була найпотужніша критика, яка публічно прозвучала на адресу В. Януковича у Вашінґтоні. *(„Голос Америки")*

* * *

На слуханнях у Сенаті „Україна на роздоріжжі: що поставлено на карту для США і Европи?" були присутні представники Партії Реґіонів Ганна Герман і Юрій Мірошниченко, а також Леся Оробець, Григорій Немиря, адвокат Ю. Тимошенко Сергій Власенко, інші українські представники.

Є. Тимошенко поінформувала присутніх щодо кримінальних справ, відкритих в Україні не лише проти Ю. Тимошенко, але й проти інших колишніх посадовців. Є. Тимошенко сказала, що скоро Ю. Тимошенко переведуть у нову камеру, де буде семеро осіб.

Сенатор Джін Шагін запитала, чи Є. Тимошенко почуває себе в безпеці в Україні. Є. Тимошенко наголосила, що відкрито справи проти членів її родини, зокрема проти її діда Генадія Тимошенка, згадала про переслідування голови харківської партійної організації „Батьківщина" Арсена Авакова. Вона закликала США активніше сприяти припиненню політичного переслідування в Україні.

Є. Тимошенко також згадала про резолюцію Парляментської Асамблеї Ради Европи, в якій міститься заклик звільнити всіх політиків, щодо яких порушені кримінальні справи, і дати їм можливість взяти участь у виборах до Верховної Ради.

2 лютого Є. Тимошенко, Г. Герман, Сергій Ківалов, Ю. Мірошниченко, Л. Оробець, Г. Немиря, інші депутати брали участь у Національному молитовному сніданку з Президентом США Бараком Обамою. На цей захід було запрошено політиків з 130 країн світу.

Є. Тимошенко під час сніданку передала Державному секретареві США Гіларі Клінтон листа від своєї матері. „Я сиділа за одним столом з Гіларі Клінтон. Нам вдалося з нею поговорити. Я подякувала Державному секретарю США за підтримку і лист, який вона відправила для мами", – сказала Є. Тимошенко.

За її словами, Г. Клінтон, у свою чергу, зазначила, що „дуже переживає, співчуває і хоче допомогти". Г. Клінтон зазначила, що Державний департамент США посилюватиме тиск на режим В. Януковича і робитиме нові дії, нові інструменти для того, щоб допомогти розв'язати цю кризу і щоб влада припинила переслідування.

Є. Тимошенко повідомила, що її мати у листі до Держсекретаря США, у свою чергу, подякувала за підтримку і висловила своє бачення розвитку політичної ситуації в Україні.

„США готові надати допомогу американських лікарів для обстеження Юлії Тимошенко", – повідомив заступник голови партії „Батьківщина" Г. Немиря. – У нас відбулося три зустрічі в Держдепартаменті США, зокрема розмова з першим заступником держсекретаря США Віліямом Бернсом, – розповів Г. Немиря. – Ми почули від Бернса та його колеґ дуже важливу інформацію про те, що США розглядають можливість додаткових кроків і використання додаткових інструментів для того, щоб збільшити тиск на українську владу, поставивши чіткі умови про виконання обіцянок, які українська влада і Президент Янукович неодноразово декларували".

Заступник Державного секретаря США Філіп Ґордон повідомив, що Посол США в Україні Джон Тефт хотів відвідати Ю. Тимошенко у Качанівській виправній колонії в Харкові, але йому не дозволили. *(„Українська правда", Бі-Бі-Сі, УНІАН)*

Марсі Каптур зустрілася з Євгенією Тимошенко

ВАШІНҐТОН. – Марсі Каптур, співголова Конґресового Українського Кокусу, до якого входять представники Республіканської та Демократичної партій, зустрілася 3 лютого з Євгенією Тимошенко.

„Останні дії українського уряду стоять на заваді демократії та правам людини. Я протягом десятків років працювала над посиленням зв'язків між США та Україною, і останні дії українського уряду можуть створити напруження у відносинах між Україною, США та міжнародним співтовариством", – заявила М. Каптур.

У відповідь на ув'язнення Юлії Тимошенко М. Каптур у жовтні 2011 року представила у Конґресі США резолюцію H. Res. 435, яка засуджує політично мотивоване переслідування Ю. Тимошенко урядом Президента України Віктора Януковича.

М. Каптур також засудила переслідування Ю. Тимошенко, виступаючи у Палаті Представників Конґресу. Вона закликала до проведення у Конґресі слухань, присвячених станові здоров'я Ю. Тимошенко. *(„Голос Америки")*

Марсі Каптур (праворуч) під час зустрічі з Євгенією Тимошенко у Вашінґтоні.

Євгенія Тимошенко зустрілася у Вашінґтоні з представниками української громади США

ВАШІНҐТОН. – Євгенія Тимошенко під час своєї візити до США мала зустріч з представниками української громади у Вашінґтоні.

На зустрічі, організованій Українським Конґресовим Комітетом Америки, були присутні директор Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) Михайло Савків, президент групи „Вашінґтон" Андрій Бігун, пастор Української католицької національної святині Пресвятої Родини о. Василь Харук та Оксана Яковенко з Фонду „Україна-США".

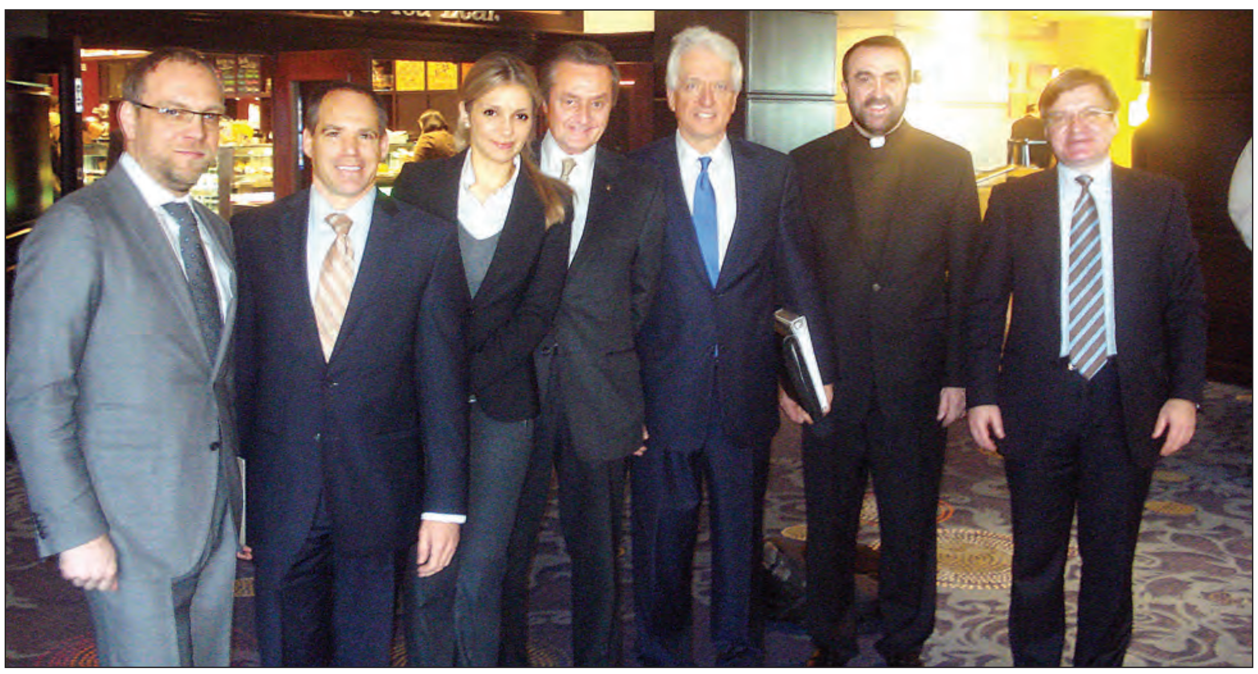
Є. Тимошенко поінформувала представників громади про стан здоров'я своєї мами та про зусилля щодо її звільнення.

У свою чергу М. Савків розповів Є. Тимошенко про дії громади з часу ув'язнення її матері, включно з акціями протесту, що відбулись біля дипломатичних представництв України у Сполучених Штатах, а також про намагання зв'язатись з організацією „Лікарі без кордонів" для того, щоб надіслати незалежну команду лікарів для обстеження Юлії Тимошенко.

Під час зустрічі було наголошено, що УНІС стежить за ситуацією з колишнім прем'єр-міністром та постійно відслідковує події у Конґресі, включно з резолюцією конґресвумен Марсі Каптур щодо звільнення Ю. Тимошенко.

„Ключовим фактором у питаннях, що стосуються колишнього прем'єра, є вільне та демократичне суспільство, в тому числі виборчий процес. Для забезпечення вільного, чесного та прозорого процесу, УККА знову надішле міжнародну делеґацію спостерігачів для спостереження за парляментськими виборами в Україні у жовтні цього року", – повідомляється у пресовому повідомленні УНІС.

УККА

Під час зустрічі у Вашінґтоні (зліва): адвокат Сергій Власенко, Михайло Савків, Євгенія Тимошенко-Кар, Петро Борисов, колишній конґресмен Джім Слатері, о. Василь Харук, Григорій Немиря. (Фото: УНІС)

„Українські дні" відбудуться 25-26 квітня

ВАШІНҐТОН. – Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС), вашінґтонське бюро Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) 25-26 квітня організовує „Українські дні", що вже стали щорічним весняним ритуалом у столиці.

Українська громада матиме можливість зустрітися з представниками державних установ і неурядових організацій, які впливають на політику США щодо України, а також з членами Конґресу, щоб обговорити проблеми громади.

Дводенна програма проходитиме у поєднанні з заходом Центральної і Східної Европейської Коаліції (ЦСЕК) 25 квітня. Як член-засновник ЦСЕК, УККА співпрацює з коаліцією для просування питань американської зовнішньої політики в реґіоні Центральної та Східної Европи.

Програма також включатиме урочисте прийняття, присвячене 35-ій річниці УНІС, яка відіграла важливу ролю в репрезентації української громади у Вашінґтоні.

Додаткові інформації розміщені на веб-сторінці УККА: www.ucca.org.

УНІС

АМЕРИКА І СВІТ

У Єгипті розпустили федерацію з футболу

КАЇР, Єгипет. — Прем'єр-міністер Єгипту Камаль Ґанзурі 2 лютого звільнив місцевого губернатора і розпустив футбольну федерацію країни після безладу під час футбольного матчу 1 лютого у Порт-Саїді, внаслідок якого напередодні загинуло 74 особи. 2 лютого на знак протесту проти тих подій на вулиці Каїру вийшли тисячі осіб. Вони вимагали притягти до відповідальности тимчасового главу держави – керівника Вищої ради збройних сил Єгипту, маршала Гусейна Тантаві. Близько 10 тис. осіб зібралося біля каїрської залізничної станції, щоб зустріти уболівальників, що прибули з Порт-Саїду. Після згаданих змагань, в якому місцева команда виграла з клюбом „Аль-Аглі" з Каїру, між уболівальниками розпочалася масова бійка. Загинуло 74 особи, більшість – через тисняву, що виникла на стадіоні. Військова влада Єгипту оголосила в країні триденну жалобу *(Радіо „Свобода", Бі-Бі-Сі)*

„Фатаг" і „Гамас" створять уряд Палестини

ГЕБРОН, Смуга Ґаза. — Суперницькі палестинські угруповання „Фатаг" і „Гамас" погодились зформувати уряд національної єдности, який очолить нинішній президент Махмуд Абас. Палестинський представник повідомив 6 лютого, що угоду досягнуто на зустрічі у Катарі. За повідомленням, угода передбачає, що М. Абас займе посаду прем'єр-міністра, замінюючи на посаді відомого з прозахідних поглядів Салама Файяда. Покищо невідомо, коли буде зформовано новий уряд. „Гамас" і „Фатаг" уперше погодилисть зформувати уряд національної єдности у травні минулого року. Угруповання „Гамас" має під своїм контролем сектор Ґаза, тоді як „Фатаг" очолює поміркованішу Палестинську автономію на Західному Березі. Іслямістський „Гамас", який західні країни вважають терористичною організацією, здобув велику перемогу під час палестинських виборів у 2006 році. Він перебрав сектор Ґаза від очолених М. Абасом сил угруповання „Фатаг" після кількох місяців міжпалестинських сутичок. *(„Голос Америки")*

Росія не припинить продаж зброї у Сирію

МОСКВА. — Росія не відмовиться від постачання зброї у Сирію. Про це 2 лєтого заявив заступник міністра оборони Росії Анатолій Антонов.За його словами, нині достави Дамаскові російської зброї нічого не обмежує, тому Москва зобов'язана здійснювати їх і надалі. „Ми не порушуємо ніяких міжнародних зобов'язань, а що не заборонено, те дозволено", – сказав А. Антонов. З березня минулого року у Сирії не припиняються акції протесту проти режиму Президента Башара Асада. За цей час, за даними ООН, загинуло вже понад 5,400 осіб. Рада безпеки ООН вже неодноразово розглядала проєкти резолюції щодо Сирії, які могли б стати додатковим важелем тиску на політичний режим у країні. На черговому засіданні цього тижня Росія заявила, що має намір бльокувати ухвалення проєкту резолюції, в якому міститься заклик до Президента Б. Асада піти у відставку. *(Радіо „Свобода")*

У Польщі померла Віслава Шимборська

ВАРШАВА, Польща. — У Польщі у віці 88 років померла поетеса, лавреат Нобелівської премії з літератури Віслава Шимборська (в дівоцтві – Ротермунд). Асистент поетеси Міхал Русінек повідомив, що поетеса померла 1 лютого у своєму краківському домі уві сні. В. Шимборська народилася у 1923 році у польському місті Бніні. Поетеса видала понад 20 книг, серед них – зокрема збірки поезій „Питання, що ставлять самим собі", „Двокрапка" та „Тут". В. Шимборська була співзасновницею Товариства польських письменників (1989), членом Польської академії знань (1995). У 1996 році отримала Нобелівську нагороду з літератури за „поезію, яка з іронічною точністю проявляє історичні та біологічні явища в контексті реальности людства". 1975 року підписала протест проти змін до конституції, які проголошували вічний союз з СРСР. *(Радіо „Свобода")*

Чому б не піти за американським взірцем?

Маємо на увазі велику і позитивну ролю передвиборів – „праймеріз" – в системі президентських виборів у США. „Праймеріз" – це та глибоко демократична акція, котра дає виборцеві можливість завчасу, спокійно та всебічно приглядатися до кандидатів, щоб до дня виборів прийти вже зі свідомим рішенням. Тобто це досить ефективний засіб народного самовиявлення.

В Україні такого засобу народ не має. І навіть не тому, що виборчий закон там недосконалий. Якби його й святі написали, це не допомогло б справі. Бо там є дві України, між якими нема і вже не може бути здорового зв'язку і порозуміння: Україна накинутого Партією Реґіонів режиму і Україна безвладного і безпорадного населення. Поміж ними – глибока прірва. Політична еліта робить вигляд, що цю прірву можна закидати словами, новими обіцянками. Ні, не можна. Україна ще тільки чекає на еліту, котра б боролася за оздоровлення суспільства, за соціяльну справедливість, а не за владу.

Режим добровільно не відійде. Він занадто злочинний, щоб це зробити. Узурпувавши геть усю владу, він розраховує на довге майбутнє. Ці „слуги народу" певні, що можна втриматися на поверхні все новими репресіями і все тяжчим економічним закабаленням народу.

То невже нема виходу? Нема, якщо сподіватися, що хтось прилетить з Марса і визволить українців. Тільки вони самі! І для цього не конче потрібна революція, не треба гострити сокири і братися за вила – треба лише всім серцем бажати, щоб діти і внуки жили в кращому, справедливішому, світлішому світі. В ім'я цього українські громадяни повинні уважно прислухатися до загальнополітичного дискурсу і енергійно, масово підтримувати ті ідеї й ініціятиви, метою котрих є практичне залучення народу до вирішення власної долі.

Наприклад, варта підтримки ідея, недавно висловлена колишнім міністром оборони України, головою партії „Громадянська позиція" Анатолієм Гриценком. Він запропонував застосувати „праймеріз" перед парляментськими виборами, щоб виборці мали змогу спокійно і відповідально придивитися до кандидатів від опозиції, до їхніх програм і їхніх особистих якостей. І тільки схвалені народом претенденти на депутатство дістали б право представляти політичні партії у виборчих списках і боротися за обрання в мажоритарних округах.

Від ідеї до її втілення, з огляду на сьогоднішні українські умови, – довга дорога. Тепер завдання вимагає талановитого менеджменту, самоорганізації, самодисципліни, доброї волі, єдности дій усіх українських земель. Самозрозуміло, що антинародна влада тяжкою колодою ляже на цій дорозі. Але це останнє й зобов'язує українське суспільство переступити оту гнилу колоду і зрушити країну вперед.

Хочеш, український народе, радикальних змін? То відкинь апатію й безнадію, з'єднай всі політичні і громадські опозиційні сили, з'єднай інформаційні та фінансові ресурси. Хочете, українські політики, увійти в історію справжньою елітою, то допоможіть своєму народові перетворити вибори на невідпорну зброю у вирішальній битві за правду і справедливість.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Незламна духом Олена Теліга

Євген Цимбалюк

70 років тому, 22 лютого 1942 року, обірвався полум'яний лет талановитої української поетки, тодішнього голови Спілки письменників України Олени Теліги. Останнє з її відомих прижиттєвих свідчень – це тризуб, видряпаний руками на стіні ґестапівської катівні, та напис: „Тут сиділа і звідси йде на розстріл Олена Теліга".

Слід 35-річної українки загубився у горезвісному Бабиному Яру, де нацисти затіяли безпощадний розстріл мирного люду. Але життєвотворчий шлях письменниці-патріотки слугує нинішньому поколінню яскравим прикладом величі та незламності українського духу.

Директор рівненського видавництва „Азалія" Євген Шморгун розповів, що 20 років тому в „Азалії" до 50-ої річниці від дня загибелі письменниці вперше окремою книгою на українських теренах вийшла збірка її поетичних творів. Вийшла у Рівному, де перебувала О. Теліга на початку війни і співпрацювала з газетою „Волинь", яку редаґував Улас Самчук.

Олена Теліга

Пам'ятник Олені Телізі у Києві.

Тоді, у 1942 році, видати збірку О. Теліги заповзявся Антон Баранівський, але загинув у бою. Усі документи та рукописи, які були при ньому, щасливим збігом обставин потрапили до командувача Української Повстанської Армії Тараса Бульби-Боровця. Той розпорядився знайти можливість для друку віршів О. Теліги. Рукопис передали Олегові Ждановичеві, котрий потрапив до нацистського концтабору. Він зберіг дорогоцінний рукопис, який у 1946 році нарешті став книжкою, але за межами України. І лише у 1992 році з'явилася перша в Україні книжка О. Теліги „Найгостріше слово – Україна".

До нашого часу також дійшли її автобіографічні нотатки. Її батько – відомий професор Іван Шовгенів був міністром в уряді Української Народної Республіки.

Про це О. Теліга розповіла У. Самчукові, а той переказав у своїй публіцистичній оповіді „На білому коні".

З 1925 року О. Теліга навчалася на історико-філологічному відділі Педагогічного інституту у Празі, де одружилася з колишнім старшиною української армії Михайлом Телігою, потрапила у патріотичне коло української інтеліґенції, стала одним із головних визначальників „Вісниківської квадриги" – разом з письменниками Євгеном Маланюком, Леонідом Мосендзем, Олегом Ольжичем, Юрієм Кленом, вступила до Організації Українських Націоналістів.

Коли розпочалася Друга світова війна війна, О. Теліга з похідною групою ОУН перейшла до Рівного і працювала в газеті „Волинь", яку видавав Степан Скрипник (майбутній Патріярх Мстислав), а редаґував У. Самчук.

Німці дозволили поетесі переїхати до Києва, де О. Теліга очолила Спілку письменників України – центр духовного життя. До О. Теліги щоденно приходили десятки голодних та померзлих письменників, критиків, професорів за порадою та допомогою. Віддавала свої гроші, добивалася якихось гонорарів, позичок, обідів. У вкрай несприятливих фінансових та політичних умовах О. Теліга узялася за редаґування тижневика „Литаври".

О. Телігу викликали у комісаріят. Розмова була короткою – у тижневику мають домінувати матеріяли, що вихваляють німецьку владу. Проте у „Литаврах" жодного разу панегірик про фюрера та діяння його помічників так і не з'явився. Невдовзі „Литаври" закрили. Розпочалися масові арешти оунівців.

9 лютого 1942 року О. Телігу попередили, щоб вона не йшла до спілчанського будинку, бо там німці зробили засідку. Вона пішла, розуміючи, що приречена на загибель.

При тоталітарному режимові в Україні замовчувалося її ім'я. Тепер правда щодо славної патріотки та поетеси восторжествувала і на українських теренах.

Директор видавництва „Азалія" Євген Шморгун з книгою Олени Теліги „Найгостріше слово – Україна".

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

До влади повинні прийти чесні люди

Коли комуністичний режим упав, почали зароджуватися новітні громадські організації. Серед них 19 років тому була заснована і доброчинна організація „Українська родина". Її мета – соціяльний захист, моральна та матеріяльна підтримка, духовний розвиток.

До „Української родини" входять діти-сироти та їхні опікуни, багатодітні родини, самотні люди похилого віку (педагоги, лікарі), інваліди. Її заснувала й очолює Ірина Найдух, кавалер ордена княгині Ольги. Чужі біди вона з дитинства сприймала всією душею.

Народилася І. Найдух в багатодітній родині, де було 10 дітей. Сумнозвісна акція „Вісла" затягнула її сім'ю у страшний вир примусового переселення. Тож довелося залишати правічні землі й з невеликим клунком вирушати у незнані краї.

Надійшла вістка, що комуністи вбили батька-священика і найстаршого брата Юліяна, а брати Володимир та Ярослав стали у лави Української Повстанської Армії.

І. Найдух стала педагогом, захистила кандидатську дисертацію, стала доцентом. Навколо себе вона згуртувала тих, хто прагнув прийти на допомогу іншим. Меценатів, людей доброї волі шукали серед своїх краян. Підтримуємо зв'язки з українцями за океаном.

„Українська родина" дбає не лише про матеріяльне забезпечення дітей, а й про їхній духовний розвиток. Щороку проводяться розмаїті акції до релігійних і державних свят, екскурсії до християнських святинь, міст України.

Ми підтримуємо усією душею звернення вищих єрархів українських Церков, які в грудні 2011 року закликали всіх людей доброї волі, незалежно від релігійної, національної, політичної приналежности, до єднання на благо України.

Здавалося б, за 20 літ можна було досягти певних успіхів у державному будівництві. Однак, найбагатша в Европі щодо природних багатств Україна займає одне з найостанніших місць за рівнем життя народу.

Наближаються вибори, і до влади повинні прийти справедливі, відповідальні, чесні люди, які вболівають за долю України.

Наше завдання нині полягає в тому, щоб об'єднати всі опозиційні сили та громадські організації для подолання того безладу, який є зараз в Україні. Бо національна злагода певною мірою сприятиме політичній стабільності та піднесенню економіки.

За дорученням членів правління організації „Українська родина":
Галина Бачинська,
Ольга Страмик,
Ольга Козаченко,
Галина Шевченко,
Аліса Шинкренко,
Людмила Андрейчин,
Тернопіль

Майбутнє України – діти з „Української родини" під час церковного свята.

У нові сім'ї з дитячого будинку перейшла 41 дитина

Дитячий будинок „Рідна оселя" був заснований у 2004 році в селі Микільському Кіровоградської области, щоб сиротам, яких в Україні є понад 100 тис. Ці діти проживають на залізничних двірцях, в технічних спорудах теплотрас, в старих домівках. Вони просять у людей хліба, а то й просто крадуть харчі, щоб вижити.

На пожертви добрих людей і церков ми купили будівлю колгоспного дитячого садка, яка була напівзруйнована. За короткий час ми її відремонтували і заселили в дитячий будинок перших шестеро дітей.

Це було 20 грудня 2004 року. У 2005 році ми прийняли ще вісім дітей й відтоді щороку приймаємо сиріт, яким немає де жити і які потребують турботи, уваги та спілкування.

За сім років у дитячому будинку „Рідна оселя" перебували 63 дитини. Це були дуже тяжкі, невиховані діти, які не ходили до школи, не вміли читати та писати. Ми навчили їх читати і писати, вони почали ходити до школи.

Андрій Милак живе в „Рідній оселі" від березня 2009 року. Хворого шестирічного хлопчика знайшов дільничний лікар в неопалюваному будинку на межі смерти. Мати, наркоманка, покинула дитину і виїхала в Росію. В дитячому будинку А. Милак став улюбленцем дітей і вихователів.

За весь час існування дитячого будинку 41 дитина була усиновлена віруючими сім'ями в Україні. Щороку одних дітей ми приймаємо, а для інших, які пройшли реабілітацію, намагаємось знайти сім'ю і передати їх на усиновлення, тому що кожній дитині потрібна сім'я. Тепер у „Рідній оселі" проживає 22 сиріт.

Проблемою є плата за комунальні послуги (газ, світло та вода), на які потрібно 500 дол. щомісяця. Будемо вдячні добродіям, які допоможуть фінансово пережити опалювальний сезон.

Наша адреса: „Рідна оселя", село Микільське, Світловодський район, Кіровоградська область 27530 Ukraine.

Віктор Ткаченко,
засновник „Рідної оселі",
Микільське,
Кіровоградська область

Ще раз про Івана Борковського

Перш за все дякую за поміщення у „Свободі" 22 липня 2011 року мого листа „Шукаємо слід славетного земляка". Тепер це число тижневика займе гідне місце у музеї археолога Івана Борковського. На жаль, ніхто ще не відгукнувся на моє прохання. Але вірю, що вдасться щось почерпнути з сторінок газети. Тепер вже знаю, що у Ванкувері, Канада, проживає родина дочки Івана Борковського – Тетяни, точніше її дочка Лінда. Можливо, хтось з них відгукнеться.

А ще прошу допомоги в отриманні статті Ярослава Падоха (Harvard Ukrainian Studies Cambridge. Vol. III-IV, 1980 рік). „Археолог Іван Борковський: дослідник Празького королівського замку".

Ярослав Левкун
Городенка,
Івано-Франківська область

Відкриття пам'ятника Іванові Борковському у селі Чортовець, Івано-Франківська область, 23 вересня 2007 року. Виступає племінниця археолога Зоя Салик-Гаюк з США.

З портретом Івана Борковського пензля художника Ігоря Михайлюка з Городенки (зліва): Ярослав Левкун, д-р Яна Марікова з Празького Інституту археології Чехії, Зоя Салик-Гаюк – племінниця І. Борковського і Тамара Марусик – проректор Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича. Фото зроблене 20 вересня 2007 року в Чернівцях.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято Злуки відзначили на Фльориді

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – Заходами Громадського комітету День злуки земель України було відзначено 22 січня в Осередку св. Андрія концертом відомого оперного співака і педагога, Заслуженого артиста України Олега Чмира.

Свято відкрила голова Громадського комітету Дарія Томашоська і після презентації прапорів та виконання гимнів США і України, при супроводі на фортепіяні Ореста Лазора, розповіла про важливість дати 22 січня для українського народу.

О. Чмир уклав програму свого чудового співу з веселими уривками творів Павла Глазового, які для переповненої залі були несподівані, бо свято 22 січня в діяспорі завжди відзначалося в серйозних, патріотичних вимірах. Але ж День злуки є радісною, а не трагічною подією!

Прозвучали пісні „Дивлюсь я на небо", „Рідна мати моя", „Як у нас на Україні", „Я піду в далекі гори", арія з опери „Кармен", а на закінчення О. Чмир запросив усіх присутніх співати разом з ним „Ой, у лузі червона калина".

Після концерту присутні спілкувалися з гостем при каві та солодощах, купували записи його співу.

Співає Олег Чмир.

Члени Громадського комітету (зліва перший ряд): Галина Король, Дарія Томашоська, Галя Ліснича, Віра Боднарук, Віктор Лісничий, (другий ряд) Володимир Король, Ліда Бойко, Ненсі Возний, Клара Шпічка, Євген Томашоський, попереду – Олег Чмир. (Фото: Віктор Лісничий)

Обід-просфора відбувся на Оселі ім. Олега Ольжича

Богдан Пастушак

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – 22 січня на оселі Організації Державного Відродження України ім. Олега Ольжича відбувся традиційний обід-просфора.

Значна кількість учасників складалася не тільки з жителів оселі, але і з мешканців довкілля.

Ця приємна зустріч, яка зображує український Свят-вечір в супроводі всіх ритуалів, почалася о 2-ій год. після полудня.

Гості були приємно зворушені святково прикрашеними столами з калачами та свічками, дванадцятьма свят-вечірними стравами.

Ведуча Надя Андрейко відкрила вечір і попросила квартет „Казка" заспівати „Бог Предвічний народився".

Опісля Н. Андрейко представила учасникам імпрези зміст і красу українських рідвяних звичаїв.

Присутні вислухали цей інформативний переказ з великим зацікавленням, особливо ті, хто прийшов запізнатися з українськими різдвяними традиціями і посмакувати свят-вечірні страви.

Квартет „Казка" розважав учасників свята милозвучними колядками і щедрівками.

Святкові страви і напої готували Н. і Влодко Андрейки, Христя Різанов, Кляра Хомин, Христя Ганас і Рас Керік.

Вірші Тараса Шевченка звучатимуть англійською мовою в нью-йоркському клюбі

НЮ-ЙОРК. – Поезія Тараса Шевченка звучатиме у Поетичному клюбі Бавері в Ню-Йорку в суботу, 10 березня, в 90-хвилинній програмі під назвою „Шевченко на Бавері".

У цій події, коли поезія Великого Кобзаря чи не вперше приходить до американського слухача так, наче Т. Шевченко наш сучасник, якого запросили почитати у знаменитому ню-йоркському поетичному клюбі, візьмуть участь Боб Голман, Григорій Грабович, Василь Махно, Світлана Махно, Олександер Мотиль, Роман Туровський і Петро Фединський.

„Наближається 200-річчя від народження Тараса Шевченка, тому ми вирішили показати мешканцям Ню-Йорка, що Тарас Шевченко – великий поет-романтик, – сказав В. Махно, український поет і співорганізатор цього заходу. – Глядачі почують вірші про кохання, долю, надію, відчай і свободу".

Поезія Т. Шевченка постане перед американською публікою у перекладах на англійську мову, які виконали Г. Грабович, О. Мотиль, Віра Рич, Р. Туровський і П. Фединський. Юліян Китастий упродовж вечора виконуватиме українські пісні та думи.

„Ми спеціяльно обрали різні переклади поезії Шевченка, – зазначив О. Мотиль. – Ми хочемо, щоб слухачі почули різні голоси з різними нюансами і різними підходами, ми хочемо, щоб вони відчули універсальність Шевченка".

„Поезія Шевченка заворожує простотою, – говорить В. Махно, – але насправді ця простота оманлива, вірші Шевченка глибокі й складні і, перекладаючи їх, зберегти звук, структуру і зміст оригіналу, практично неможливо".

„Клюб Бавері традиційно збирав богему і завжди цінував свободу,- додає О. Мотиль, – а Шевченко був голосом української свободи. Мусимо краще прислухатися до його поезії".

Пресова група НТША

НАУКА

Є на що озирнутись: два десятиріччя в КІУС

Д-р Зенон Когут

Наступного літа, 20 червня, закінчується моє перебування на посаді директора Канадського інституту українських студій (КІУС) Альбертського університету. Нині університет веде міжнародний пошук кандидатів на цю посаду. Я працював директором майже 20 років (18 років як директор і один рік як діючий директор). Оскільки мій термін наближається до завершення, хотілося б озирнутися назад і розповісти про досягнення й труднощі цих двох десятиріч.

Коли я приїхав сюди у березні 1992 року, робота в інституті кипіла. Щойно Україна здобула незалежність, як КІУС став центром інформації для канадського уряду та західніх академічних, політичних і підприємницьких еліт. З’явилися нові можливости для наукових проєктів в Україні. Одночасно КІУС мав виконувати свій мандат у Канаді, продовжуючи такі проєкти, як англомовна „Енциклопедія України“, навчальні програми для двомовних шкіл та забезпечення української громади освітніми ресурсами.

Стало очевидним, що потреби нової України викликали в інституті жвавий відгук. Для отримання серйозних довготривалих результатів потрібно було систематизувати роботу КІУС, чітко розділивши його пріоритети, функції і сфери відповідальности. Тому я разом з д-рами Франком Сисиним і Данилом Гусаром-Струком розробив плян докорінної реорганізації інституту з метою утворення окремих підрозділів, кожен зі своїм директором, працівниками, бюджетом і програмою. По суті ми створили такий модель, який не лише б задовольняв нагальні потреби, а й дозволяв здійснювати нові проєкти в уже налагоджений спосіб.

Зерна, засіяні на початку 1990-их років, дбайливо доглядалися протягом наступних двох десятиріч. КІУС плекав українські студії шляхом надання бакалаврських, аспірантських, докторських та постдокторських стипендій і дотацій. Він став провідним видавцем у ділянці українських студій. Його Методичний центр української мови розробив, опублікував і розповсюдив програму з вивчення української мови. КІУС не лише організував і видав п’ятитомну англомовну „Енциклопедію Украни“, а й продовжив її електронний варіянт в інтернеті.

Без сумніву, КІУС став провідним центром вивчення української історії. Багато уваги приділялося перекладові, редагуванню і виданню фундаментальної праці у десяти томах Михайла Грушевського „Історія України-Руси“. Цей проєкт вимагав ґрунтовних досліджень, адже кожен том потребував осучаснених наукових коментарів та ретельної аналізи.

Інші проєкти з історії включали дослідження, написання й публікацію фундаментальної багатотомної історії українців у Канаді, підготування й завершення „Historical Dictionary of Ukraine“, ідею й видання важливих праць про російсько-українські стосунки, підтримку публікацій і діяльности центрів історичної науки в Україні та участь науковців КІУС в національному й міжнародному розвитку українських історичних студій.

(Закінчення на стор. 15)

Д-р Зенон Когут

Історична наука потребує самовідданости

(До 80-ліття д-ра Любомира-Романа Винара)

Алла Атаманенко,
Анастасія Хеленюк,
Рівне

Д-р Любомир-Роман Винар відомий як талановитий український вчений, автор численних наукових досліджень з історії українського козацтва, української культури, історії державности України XX ст., української історіографії, бібліографії, біографістики, етнічних студій та допоміжних історичних дисциплін.

Вчений знаний також як засновник і багатолітній редактор єдиного на Заході україномовного історичного журналу „Український історик”, засновник і багатолітній редактор американського журналу „Ethnic Forum” („Етнічний Форум“), ініціятор, промотор створення і багатолітній президент Українського Історичного Товариства (УІТ), яке вже понад 47 років об’єднує українських науковців, засновник міждисциплінарної наукової дисципліни „грушевськознавство”, вмілий організатор й активний учасник міжнародних наукових конференцій та міжнародних конґресів українських істориків.

Л. Винар народився 2 січня 1932 року у Львові, в родині педагогів Евфрозини й Івана Винарів. У 1944 році Л. Винар разом з родиною переїхав спочатку до Одербергу (Богуміні) на горішньому Шленську, опісля до Праги, а після закінчення Другої світової війни – до Баварії (Мюнхен, Карльсфельд, Берхтесґаден). Продовжуючи навчання, розпочате у Львові, він навчався у гімназіях у Карльсфельді та Берхтесґадені, і вже там відзначався активною громадською позицією.

У 1949 році Л. Винар вступив до Мюнхенського університету Максиміліяна Людвика, де вивчав суспільні та політичні науки. Одночасно студіював історію України, археологію на Філософічному факультеті Українського Вільного Університету, який закінчив у 1955 році, отримавши ступінь магістра філософії. Уже наступного 1956 року одержав докторат з історії України в УВУ, захистивши дисертацію „Українсько-молдавські відносини в другій половині XVI ст.”. Його рецензенти видатні українські вчені Олександер Оглоблин та Наталія Полонська-Василенко вважали цю працю однією з найкращих докторських праць УВУ.

Переїхавши до США, Л. Винар продовжив своє навчання у Вестерн-Резерв-університеті у Клівленді, в Школі бібліотечних та інформаційних наук, а в 1964 році став габілітованим доктором УВУ, захистивши в якості габілітаційної праці монографію про Андрія Войнаровського.

З 1959 році працював у різних професійних і наукових установах, був професором у Кольорадському, Денверському, Бовлінґ-Ґрінському та Кентському стейтових університетах. На запрошення проф. Омеляна Пріцака у 1968-1970 роках був консультантом українознавчої програми Гарвардського університету. В 1969 році найменований спочатку надзвичайним, незадовго – звичайним професором УВУ. В 1971 році у Кентському стейтовому університеті заснував Науковий центр дослідження етнічних публікацій та культурних інституцій, а в 1980 році – науковий журнал „Ethnic Forum”.

В 1971-1990 роках був координатором постмаґістерських студій Бібліотечної школи університету, головним завідувачем дослідницьких стипендій (1984-1987).

Протягом понад 48 років Л. Винар є незмінним головним редактором журналу „Український історик”. Заснований у 1963 році, журнал і сьогодні залишається провідним виданням української національної історіографії у світі.

В 1964 році Л. Винар став співзасновником УІТ, яке є консолідуючою науковою установою дослідників української історії та спеціяльних історичних дисциплін у світі. У 1975 році проф. Л. Винар провів афіліяцію УІТ з Американською Історичною Асоціяцією, що вивело УІТ на рівень світової історичної науки.

Друкований науковий доробок ювілята налічує понад 2,000 праць, включаючи більш як 60 книжкових видань (монографії, довідники, підручники для американської вищої школи), а також наукові та інформаційні статті, рецензії, публікації документів і матеріялів. Його дослідження присвячені проблемам, які на той час були практично „білими плямами” в науці. Тому доробок Л. Винара з історії козацтва та Козацько-Гетьманської держави, історії XX ст., біографістики, грушевськознавства створює підґрунтя для наступних досліджень.

Професор Л. Винар є дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка, головою Історичної секції, головою Видавничої комісії і головою Комісії дослідів української іміґрації Української Вільної Академії Наук у США, головою Світової Наукової Ради при Світовому Конґресі Українців, а також був дійсним членом численних українських та міжнародних наукових товариств, серед яких – Американська історична асоціяція, Американська асоціяція для поширення славістичних студій.

Л.- Р. Винар очолював Академічну раду при Уряді УНР в екзилі, був віце-президентом Комітету для відзначення 1000-ліття хрещення України-Руси тощо.

Д-р Любомир-Роман Винар

За заслуги у розвитку української науки Світовий Конґрес Вільних Українців відзначив Л.-Р. Винара званням „Українець року” (1984), нагородив Медалею св. Володимира (Торонто, 1993), Президія НТШ у Львові – медалею Михайла Грушевського (Львів, 1994), Міжнародний Фонд М. Грушевського – „Дипломом за визначний внесок в справу повернення Україні праць М. Грушевського” (Київ, 1996), Івано-Франківська обласна організація Всеукраїнської спілки краєзнавців – премією ім. акад. Івана Крип’якевича (2000). Фундація ім. Тетяни і Омеляна Антоновичів у 2010 році відзначила багатолітню редакторську працю вченого.

Ювілят був обраний Почесним академіком Національного університету „Острозька академія“ (1999), Почесним доктором Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича (2002), Почесним доктором Національного університету „Острозька ака-

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА І СВІТ

В Одесі відроджено Український народний університет

Станіслав Змієвський

ОДЕСА. – 14 грудня 2011 року у кінозалі Одеської кіностудії відбулось офіційне представлення Українського народного університету (УНУ), створеного зусиллями обласних організацій Всеукраїнського Товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка та Всеукраїнського об’єднання „Свобода“, представників наукових установ міста.

На представленні настоятель Свято-Троїцького храму Української Православної Церкви Київського патріярхату о. Василь Вирозуб благословив починання і побажав університетові успіхів у збереженні національної ідентичности української спільноти.

Україна вже мала подібні народні університети у Києві та Одесі в 1917-1920 роках. Тож тепер відбулося відродження цього закладу. Як зазначив у своєму виступі голова УНУ Олександер Музичко, нині небаченого розмаху набула тотальна русифікація, ведеться неприкрита інформаційна війна. Сплюндрується українська історія, паплюжиться культура і державна мова.

В день представлення університету відбулася перша лекція „Десять заповідей віртуальної публіцистики“, яку прочитали відомі письменники, видавці та громадські діячі брати Віталій і Дмитро Капранови. Саме в ці дні вони завершували подорож містами України. На своєму незмінному зеленому „Запорожці“ брати відвідали Рівне, Тернопіль, Вінницю, Хмельницький, Кам’янець-Подільський, Дніпропетровськ, Кіровоград та Одесу. З гострим сарказмом столичні гості розмірковували про те, коли Україна перестане бути зоною культурного лиха.

Письменники зауважили, що в Одесі, Миколаєві та Херсоні „з українською книгою – голод“. Щоб допомогти людям знайти нову українську літературу, вони і привезли сюди великі валізи з книжками свого видавництва „Зелений пес“.

Далі мова зайшла про новий роман Капранових „Щоденник моєї секретарки“, тлом для подій у якому вони обрали кризовий час у сучасній історії – весну-літо 2004 року, останні півроку перед Помаранчевою революцією.

Це історія успішного підприємця, який працює з державними грошима й раптом відчуває, що його розриває на частини – з одного боку, мораль, честь, совість, з іншого – гроші, добробут; з одного боку – кохання, з іншого – звичка; з одного боку – правда, з іншого – її облудна версія. А приводом, пусковим механізмом для цієї духовної кризи стає щоденник секретарки головного героя – дівчини з простим і щирим поглядом на світ.

Лекцію-бесіду брати Капранови доповнили співаною поезією.

Отож дуже насиченим був перший захід у відродженому Українському народному університеті.

Співають брати Віталій та Дмитро Капранови. (Фото: сайт Капранових).

Відзначили 100-річчя Я. Стецька

Сергій Багряний

КИЇВ. – 19 січня в Центрі національного відродження урочисто відзначили 100-річчя з дня народження визначного діяча українського національно-визвольного руху, одного з провідних ідеологів українського націоналізму Ярослава Стецька.

В заході взяли участь члени патріотичних організацій, відомі громадські діячі, зокрема голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Ратушний, син відомого дисидента Олекси Гірника – Євген Гірник.

Директор Центру національного відродження Андрій Гайдамаха, який особисто знав Я. Стецька, розповів про нього, про служіння ідеї незалежної України.

Учасники академії переглянули відеофільм про життєвий шлях Я. Стецька.

Новий рік і Різдво святкували дорослі і діти

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Чудову „Новорічно-казкову феєрію" подарували глядачам 25 грудня 2011 року вихованці Будинку творчости школярів та молоді з своїми наставниками. Вистава була насичена сюжетами романтичних казок.

У програмі брали участь драматична студія „Надхнення", комедійний клюб „Веселий вулик", фолкльорний театр „Взори", драматичний театр „Світанок", ляльковий театр „Гніздечко", вокальні ансамблі „Крок" і „Веселі нотки", хореографічний ансамбль „Вікторія" – разом 300 талановитих гуртківців.

Ідею цього проєкту подала директор Будинку творчости школярів та молоді Зіна Токарська.

Літературно-мистецький вечір „Колядниця-2012" з циклу „Різдвяні зустрічі в Старій ратуші" відбувся 15 січня в Музеї книги і зібрав численних шанувальників новорічно-різдвяних традицій, любителів колядок і щедрівок, задушевних українських пісень і поезій.

Гарним концертом присутніх порадував жіночий камерний хор Бережанської церкви Пресвятої Трійці „Гльорія" (керівник Євгенія Біркова).

Різдвяні зустрічі в старій ратуші ознаменувались також знайомством з творчим надбанням письменника Богдана Андрусяка, який видав шосту збірку віршів „Доки ще живу". Завершилось дійство в'язанкою різдвяних пісень, поезій та спільною колядою учасників і гостей „Колядниці".

Святковою подією стало відкриття 22 листопада 2011 року в краєзнавчому музеї персональної виставки „Палітра мого світу" художниці з Заліщиків Наталі Шевчук. Її покликання – розпис церков. У доробку мисткині є вітражі і церковні розписи церкви свв. Петра і Павла у селі Голігради, собору Пресвятої Богородиці в Улашківцях.

Колядує жіночий камерний хор Церкви Пресвятої Трійці „Ґльорія". (Фото: Володимир Якимів)

Новорічне дійство вихованців Будинку творчости школярів та молоді. (Фото: Тетяна Будар)

Ходу з смолоскипами заборонили

Учасники маршу в Кривому Розі. (Фото: Дмитро Білоненко)

КРИВИЙ РІГ. – 29 січня мешканці міста в пам'ять героїв Крут організованою колоною пройшли проспектом Металюрґів, роздаючи перехожим летючки, в яких розповідалося про значення події 29 січня 1918 року.

Початково плянувалося провести ходу з смолоскипами, але правоохоронні органи не дозволили.

Організаторами та учасниками маршу були патріоти з Всеукраїнського автономного опору, громадського руху „Наступ" та Українського клюбу Криворіжжя.

Рінат Ковбасюк

Невмируща пам'ять провідника Церкви

До 120-ліття від народження Патріярха Йосифа Сліпого

Ярослав Колодій,
Дженкінтавн, Пенсильванія

Патріярх Йосиф Сліпий народився 17 лютого 1892 року в селі Заздрість, на Тернопільщині. У XX ст. Боже Провидіння послало Українській Греко-Католицькій Церкві двох визначних і світлих церковних мужів, що пройшли тернистим шляхом і в геройський спосіб виявили свою вірність Христовій Церкві та українському народові. Це Митрополит Андрей Шептицький і його послідовник на престолі галицьких митрополитів Патріярх Й. Сліпий.

„Невмируща пам'ять і слава належить тим, що ціле своє життя віддали для вічного добра свого народу, що в посвяті і жертві духовних і тілесних сил горіли і трудились для нього". Тими словами починав свою промову в 1937 році ректор Львівської Духовної семінарії о. д-р Й. Сліпий на відзначенні 300-річчя від смерти Митрополита Йосифа-Веліяміна Рутського. Ті пропам'ятні слова, сказані 75 років тому перед чесною авдиторією у Львові в присутності Митрополита А. Шептицького, нині застосовні до тодішнього промовця у день його народження.

Вперше стрінулися ці дві великі постаті в Заздрості чи Струсові на Тернопільщині в 1902 році під час візитації Митрополита Андрея, а потім у 1911 році у Львові, при вступному іспиті до Духовної семінарії, й обидва рази Митрополит А. Шептицький ставив молодому юнакові одне й те саме запитання: „Що це є – спільнота святих?".

Нема записаної тодішньої відповіді юнака, вона була правильна, бо Митрополит не тільки прийняв його до семінарії, але й незабаром, у 1912 році, вислав на вищі філософсько-богословські студії до Інсбруку в Австрію, і до Риму.

22 грудня 1939 року Митрополит А. Шептицький разом з єпископами Никитою Будкою та Миколою Чарнецьким уділили архиєрейських свячень Й. Сліпому.

А довгий тернистий його шлях почався 11 квітня 1945 року. Караючись 18 років в тюрмах і таборах, Митрополит Йосиф давав свідоцтво справжнього християнства, вказував, що поза брутальною силою, якою користуються безбожницька система, існує ще незнищенний і невмирущий Дух. Всевишній зберіг його і повернув з каторги до столиці Вселенської Церкви в час Другого Ватиканського Собору.

В історії Християнської Церкви в Україні – це світла і героїчна постать, яка зробила великий вклад в розбудову нашої Церкви. Це організатор релігійно-церковного життя, вчитель, духовний батько і оборонець рідної Церкви і народу. Велич цієї постаті стає ще більшою, коли глянути на неї в історичній перспективі.

Тому згадаймо ми Патріярха Йосифа у ці дні лютого з нагоди 120-ліття його народин.

На посілості Української католицької церкви св. Архистратига Михаїла у Філядельфії-Дженкінтавні побудовано церкву-пам'ятник на прославу Патріярха Йосифа, де землю під її будову посвятив сам Патріярх Йосиф.

Закладено майбутню церкву

ДУБНО, Рівненська область. – На місці майбутнього будівництва церкви Різдва Христового Української Православної Церкви Київського патріярхату 11 січня Єпископ Дубенський Михаїл заклав перший камінь. Храм неовізантійського стилю муруватимуть з кольорової цегли, бані покриватимуть золотом. (Фото: Євген Цимбалюк)

Подарунок музеєві з Канади

Інна Нагорна

РІВНЕ. – Серед книг Уласа Самчука найвідомішими є „Волинь" та „Марія", які найчастіше перекладалися чужоземними мовами. У 1941 році в хорватському Загребі вийшов чепурно виданий перший том „Волині" хорватською мовою під заголовком „За землю" у перекладі Івана Ванчіча з передмовою Станка Гашпаровича.

Примірник саме цього видання щойно надійшов до Літературного музею Уласа Самчука в Рівному. Його передали з Канади розпорядники спадщини письменника Оксана та Ярослав Соколики.

Водночас подружжя Соколиків передало музеєві і найновіше англомовне видання „Марії" (Торонто, 2011, перекладач Рома Франко, автор вступної розповіді про письменника – Оксана Бризгун-Соколик). В ошатній книзі вміщено фотознімки пам'ятника У. Самчуку в Рівному, поштового конверта і монети, виготовлених до 100-річчя письменника.

Інна Нагорна – завідувач музею

Японія подарувала лікарні ґрант на 103 тис. дол.

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – Ґрант на 103 тис. дол. від уряду Японії отримала 15 грудня 2011 року Черкаська центральна районна лікарня за Програмою людської безпеки „Кусаноне". Це 62-ий проєкт Програми „Кусаноне", здійснений в Україні з 2002 року.

Отримані гроші керівництво закладу забов'язане витратити на придбання медичного обладнання, яке дозволить удосконалити лікувально-діягностичний процес і сприятиме покращенню якости медичної допомоги населенню району.

Медики вже отримали електрокардіограф, монітори, які дозволяють стежити за станом плоду під час вагітности та пологів, плазмофорез для допомоги хворим, які потрапили в реанімацію, аналізатор білків сироватки крови. Лікарня має ще отримати колоноскоп та бронхоскоп.

За програмою „Кусаноне" безвідплатна фінансова допомога надається неурядовим організаціям, лікарням, початковим школам, науково-дослідним інститутам та іншим неприбутковим організаціям з метою надання допомоги задля здійснення проєктів розвитку цих організацій.

28 листопада 2011 року Львівській комунальній міській клінічній лікарні швидкої медичної допомоги за Програмою „Кусаноне" було надано електрохірургічний апарат, бронхофіброскоп та інше обладнання на загальну суму майже 100 тис. дол.

29 листопада 2011 року Івано-Франківській центральній міській клінічній лікарні було надано апарат ультразвукової діягностики та ендоскопічне обладнання на загальну суму майже 200 тис. дол.

Завідувач діягностичним відділенням Черкаської центральної районної лікарні Микола Мандрус (зліва), хворий з села Тубільці Богдан Дерега та медична сестра Алла Крижанівська за обстеженням хворого за допомогою нової техніки. (Фото: Олександер Костирко)

УВУ вшанував Миколу Лисенка

МЮНХЕН. – 170-річчю від дня народження корифея української національної музики Миколи Лисенка був присвячений концерт проф. Олександра Козаренка, який відбувся 25 січня в актовій залі Українського Вільного Університету (УВУ).

Вечір відкрила ректор університету д-р Ярослава Мельник, яка зазначила, що цей вечір відкрив відзначення року М. Лисенка у Німеччині.

О. Козаренко – виконавець світового рівня, композитор, лавреат Всеукраїнського конкурсу піяністів ім. М. Лисенка, відомий педагог, що вже довгий час належить до професорської колеґії УВУ і є душею відзначень ювілею М. Лисенка у Ляйпціґу, де славний український композитор вивчав музичне мистецтво, – подав у цікавій формі деякі аспекти з життя і творчости М. Лисенка. Було виконано п'ять творів М. Лисенка, зокрема на українські народні теми. На додаток О. Козаренко виконав твір Йоганеса Брамса, одного з найулюбленіших композиторів М. Лисенка.

Ця перша публічна імпреза УВУ в 2012 році проходила, як усі заходи університету, безкоштовно, оскільки її спонзором була Фундація УВУ в США.

Пресове бюро УВУ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, січень 2012 р.

100 дол.	Баніт Віра	St. Leonard, QC, Canada
	Керша Олександер	Framingham, MA
	Худолій Олександер	Clifton, NJ
	Фарійон Марта	Chicago, IL
	Малюца Анна	Dundas, IL
70	Дутка Василь	Hamilton, ON, Canada
50	Анонім	
	Петрина Марта	Arlington, VA
45	Пугач Ігор	Macungie, PA
37.50	Бадинський Реймонд	Phoenix, AZ
35	Григор Олександра	Burlington, VT
	Розак Петро	Philadelphia, PA
30	Мельник А.	Columbus, OH
	Сушко Ольга	Baltimore, MD
25	Ілюк Зіна	Belle Harbor, NY
	Кобрин Атанас	North Port, FL
	Крамарчуки Лідія і Богдан	Clifton, NJ
	Музичка Ярослав	Parma, OH
	Огаренко Марія	Redondo Beach, CA
	Добчанські Оленка і Юрій	Silver Spring, MD
	Ґавдяки Наталія і Ігор	Columbia, MD
	Коропецька Оксана	Baltimore, MD
	Коваль Анна	Rochester, NY
	Луців Павло	Davis, CA
	Максимович Анна	Willow Grove, PA
	Одежинська Марія	Colorado Springs, CO
	Олиник Степан	Washington, DC
	Ратич Ростислав	Edison, NJ
	Турченюк Богдан	Elkins Park, PA
	Вітюк Андрій	Brooklyn, NY
20	Андрушків Віра	Troy, MI
	Лоїк Володимир	Kearns, UT
20 дол.	Штомпіль Стефанія	Randolph, NJ
	Зирук Ганна	Wilmington, DE
	Головінська Наталія	Somerset, NJ
	Ярмолюк Марія	Russellville, AR
	Малащук Ірина	Etobicoke, ON, Canada
	Питель Петро	Twin Lakes, WI
15	Бекерська Анна	Utica, NY
	Білецька Ольга	North Port, FL
	Бойцуняк Олена	Warren, MI
	Бурак Любов	Easton, PA
	Дорожинська Марія	North Port, FL
	Дуда Роза	Glastonbury, CT
	Герус Марія	Goshen, IN
	Глушок Марія	Hamilton, NJ
	Глинський Борис	Vienna, VA
	Конвіцька Ксеня	Philadelphia, PA
	Палій Марія	Jackson Heights, NY
	Ткачук Явдоха	Philadelphia, PA
	Балинський Юрій	Sea Girt, NJ
10	Безпалий Іван	Corning, CA
	Цегельський Юрій	Bethlehem, PA
	Хомик Антін	Port Charlotte, FL
	Гетьманський Володимир	North Port, FL
	Кальман Ніна	Fort Collins, CO
	Казевич Андрій	Williamston, MI
	Колісник Роман	Toronto, ON, Canada
	Королей Ніна	Johnston, RI
	Олиник Степанія	Warm Mineral Spr., FL
	Рибак Роман	St. Paul, MN
	Заболотна Паранія	Camdenton, MO
	Сенчишак Мирон	Aliquippa, PA
	Васічко Іван	Carteret, NJ
	Войтович Олена	Palatine, IL
	Блецький В.	W. St. Paul, MN
	Фединський Петро	Brooklyn, NY
10 дол.	Ґонзалез Люба	Lynnbrook, NY
	Грушкевич Христина	Derwood, MD
	Лабінський Павло	Cherry Hill, NJ
	Обущак Віра	Philadelphia, PA
	Поліщук Петро	Cheektowaga, NY
	Рабій Ірина	Utica, NY
	Саляк Василь	New Hope, PA
	Слиж Роман	Raleigh, NC
	Стельмах Зеновій	Livonia, MI
5	Голик Софія	Scranton, PA
	Яцусь Маруся	Holmdel, NJ
	Кропельницький Нестор	Warren, MI
	Лень Мирослав	N. Royalton, OH
	Остапюк Евфрозина	South Haven, MN
	Полатайко Галина	Bethel Park, PA
	Бошак Анна	Yonkers, NY
	Бубняк Оксана	Monroe, NY
	Чухти Розалія і Петро	Bristol, CT
	Гурин Тамара	Miami Beach, FL
	Качмар Христина	Media, PA
	Криса Ірина	Parma, OH
	Мельник Ольга	Parma, OH
	Нагребецький Роман	Halifax, NS, Canada
	Остапюк Евфрозина	South Haven, MN
	Саляк Василь	New Hope, PA
	Свечковська Галина	Berkeley Springs, WV
	Щеснюк Євдокія	Honey Brook, PA
	Васинчук Людмила	Bartlett, IL
	Вішка Семен	Chester, NY
	Разом:	**1,987.50 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Є на що озирнутись...

(Закінчення зі стор. 9)

Беручи на себе ролю провідника, КІУС плекав розширення і ґльобалізацію українських студій. Він ініціював чи брав участь у великих проєктах з університетами Ню-Йорку (Колюмбійський), Кельну, Бар Іляну, Відня, Гарварду, Мюнхену, Санкт-Петербурґу, Кембріджу й Китаю (Східньокитайський). Саме завдяки КІУС Альбертський університет став центром українських студій поза межами Канади та здобув міжнародне визнання у цій ділянці. Університет оцінив значення КІУС, визнавши його центром успішних досліджень в 1998 році та складовою частиною успішних досліджень у новій ділянці центральних і східньоевропейських студій у 2001 році.

Виклики, які принесла новопостала українська держава, сягнули далеко за межі академічного життя. Від КІУС очікувалася допомога Україні в її переході до демократії і вільного ринку. Тому КІУС розпочав кілька широкомаштабних проєктів. Через низку конференцій Канадсько-українська підприємницька ініціятива спробувала налагодити зв'язки між українським і канадським підприємництвом. Два широкомаштабні проєкти, фінансовані Канадською аґенцією міжнародного розвитку (КАМР), були спрямовані на реформування законодавчого процесу в Україні.

Парляментарі, урядовці та інші представники України відвідали Канаду, щоб дізнатися про канадський досвід в управлінні суспільством. У рамках Українського проєкту прозорого моніторинґу виборів канадці провели в Україні низку семінарів для місцевих службовців з питань законодавства, нормативних положень і процедур виборів; частина канадців була задіяна як міжнародні спостерігачі.

Зважаючи на нинішні труднощі в Україні, можна поставити під сумнів вплив цих проєктів. Недавно я запитав про це сенатора Рейнел Андрейчук, члена управи КАМР. На основі її тривалого досвіду не лише в Україні, а й в Африці, вона запевнила, що такі проєкти – необхідні „цеглинки" для побудови більш демократичного суспільства. Гадаю, що сенатор має рацію і що наші неабиякі зусилля „реформувати" Україну дали певний результат.

Немає сумніву, що в академічній ділянці КІУС досяг таки значних успіхів. Зокрема він сприяв становленню посткомуністичних українських студій. Співпраця з двома львівськими закладами – Львівським національним університетом ім. Івана Франка й Українським Католицьким Університетом – увінчалася заснуванням Програми вивчення модерної української історії та суспільства ім. Петра Яцика, включно з підтримкою журналу „Україна модерна".

У Києві КІУС співпрацює з Національним університетом „Києво-Могилянська академія" і з інститутами історії й української археографії та джерелознавства Національної Академії Наук України. Становлення українських студій у Східній Україні було в центрі уваги Програми дослідження Східньої України ім. Дарії та Михайла Ковальських. В її рамках Східній інститут українознавства ім. Д. та М. Ковальських при Харківському національному університеті ім. Василя Каразіна був задіяний у численних дослідницьких і видавничих проєктах та конференціях. Запорізьке відділення інституту продовжує один із найбільших в Україні проєктів з усної історії. Щорічні археологічні розкопи в Батурині стали широко відомі в Україні і діяспорі. Програма також підтримує видання трьох важливих журналів в Харкові, Києві та Кривому Розі.

Численні ініціятиви і досягнення КІУС були б неможливі без неабияких зусиль зі збирання фондів. Коли я прийшов до КІУС, більшість його бюджету складалася з надходжень з університету. Сьогодні ж лише 30 відс. бюджету формується за рахунок університету: решта йде з фондів, пожертв і дотацій. За цей час КІУС проводив активну й послідовну стратегію зі збирання фондів, підтримуючи тісні особисті стосунки з українськими освітніми фундаціями та жертводавцями.

Це було нелегке завдання для мене, бо навіть сьогодні почуваю незручність просити гроші. Підтримка фундацій і громади була величезною. Ми маємо привілей працювати в ділянці, що користається з такої широкої підтримки. Саме жертовність наших меценатів вселяє в нас віру: те, що ми робимо, є вкрай важливим для підтримання української культури й ідентичности. Така підтримка допомогла нам легше перенести фінансові кризи за останні 20 років.

Без сумніву, насіння академічних амбіцій і змін, засіяне на початку 1990-их років, дає сьогодні рясні плоди. Нині КІУС – це провідний дослідницький заклад світового рівня, покликаний відкривати, зберігати й розповсюджувати знання про Україну та українців. Мені пощастило бути причетним до створення різноманітних програм і заходів інституту. І навряд чи КІУС досягнув би свого сьогоднішнього статусу без його відданих співробітників і моїх колеґ. Я вдячний не лише їм, а й моїй родині, друзям і жертводавцям, від яких дістав таку підтримку.

Зенон Когут – директор Канадського інституту українських студій Альбертського університету

Історична наука...

(Закінчення зі стор. 9)

демія" (2006), Почесним професором Волинського університету ім. Лесі Українки у Луцьку (2006), Почесним професором і Почесним керівником Катедри історії української діяспори в Національному університеті „Острозька академія" (2006).

Майже 50 років поруч з проф. Любомиром Винарем є його дружина Анна-Тереза (з родини Кузьмичів), яка є вірним дорадником і помічником в усіх справах. У 1972 році у подружжя народилася доня Наталя, яка трохи більше року тому втішила ювілята народженням онука.

Творча спадщина Л. Винара є важливою частиною національної інтелектуальної скарбниці. Все своє життя Любомир Винар самовіддано працює в ім'я української науки та культури, а його внесок у її розвиток є надзвичайно вагомим.

Новини з Національного університету „Острозька академія"

Енциклопедія для інтелектуалів

Побачило світ енциклопедичне видання „Острозька академія XVI-XVII ст." – перша колективна праця науковців, присвячена ґрунтовному дослідженню діяльності острозьких просвітників та першому вищому навчальному закладу у Східній Европі – Острозькій слов'яно-греко-латинській академії, заснованій князем Василем-Костянтином Острозьким 1576 року.

Енциклопедичне видання побачило світ за фінансової підтримки Президентського фонду Леоніда Кучми „Україна" та завдяки праці видавництва „АДЕФ-Україна". Подарункове видання, що має привабливе оформлення, вийшло накладом у 1,000 примірників .

Презентація енциклопедії відбулася в університеті 22 листопда 2011 року за участи Л. Кучми, заступника міністра реґіонального розвитку та будівництва України Миколи Сороки, директора Видавничого дому „АДЕФ-Україна" Ігоря Шпака, інших осіб.

Олексій Костюченко

Видали монографію про Яна Лятоса

У видавництві університету побачила світ книга Петра Кралюка та Михайла Якубовича „Ян Лятос: ренесансна філософія та наука на українських землях" – перша в українській та закордонній науці монографія, присвячена творчості польсько-українського вченого Яна Лятоса (1539-1608) – найбільш послідовного критика календарної реформи папи Григорія XIII.

Оселившись в 1598 році Острозі, Я. Лятос провадив астрономічні, астрологічні та математичні дослідження. У монографії надрукована книга „Проґностикон" (1594), яка проґнозує кінець світу в 3036 році.

Олексій Костюченко

Посол Індонезії відвідала академію

До університету 13 грудня 2011 року завітали представники Посольства Республіки Індонезія в Україні на чолі з Послом Нінінґ Сунінґсіх Рохадіят.

Посол прочитала студентам лекцію на тему „Розвиток демократії в Індонезії", детально розповіла про шлях розвитку країни, про сходинки, по яких суспільство підіймалося з року в рік.

У складі закордонної делеґації до академії приїхали радник-посланник з політичних питань Піндах Естуті Сунарто, другий секретар з інформаційних та соціяльно-культурних питань Тереза Амран, третій секретар з політичних питань Ерлі Віджаяні та співробітник відділу інформаційних та соціяльно-культурних питань Прабово Гіваман.

Ректор університету Ігор Пасічник розповів про перспективи розвитку взаємин між Індонезією та Україною. Він повідомив, що досягнуто домовленість про обмін студентами.

Тетяна Михалюк

Доктор права з Палермо читав лекції в академії

Доктор права Університету Палермо Мауріціо Сорбело відвідав Острозьку академію на запрошення спудеїв університету, з якими познайомився наприкінці 2011 року під час проведення у Львові Національного конґресу „European Law Students Association-Україна".

М. Сорбело вибрав Острозьку академію як гідний освітній центр для передання власного досвіду і знань у царині юриспруденції. Він прочитав тематичні лекції з кримінального права в Італії, провів тренування з підготування для розвитку у студентів навичок міжособистісного спілкування.

Ліна Тимощук

Викладачі та студенти Острозької академії з Мауріціо Сорбело. (Фото: Катерина Тодоренко)

Петро Кралюк дарує студентці Маргариті Калюті свою книгу за найкращу доповідь на тему образу княжни Гальшки Острозької у романі „Реліквія". (Фото: Аліса Гордійчук)

Промовляє Посол Індонезії Нінінґ Сунінґсіх Рохадіят. (Фото: Олександра Форсюк)

Делеґація Вебстерського університету під час зустрічі з провідниками Острозької академії. (Фото: НаУОА)

Академія співпрацюватиме з Вебстерським університетом

Національний університет „Острозька академія" 14 листопада 2011 року підписав меморандум про співпрацю з університетом Вебстер, який передбачає обмін студентами та викладачами, організацію спільних конференцій і наукових досліджень.

У складі делеґації, яка побувала з візитою в Острозькій академії, були віце-президент з міжнародних зв'язків Вебстерського університету Ґрант Чемпен, президент філії Університету Вебстер в Женеві Роберт Спенсер та генеральний директор европейських філій цього навчального закладу д-р Микола Меґітс.

Вебстерський університет заснований у 1915 році у Сейнт-Луїсі, Мізурі. Міжнародні кампуси університету відкриті в Австрії, Швайцарії, Таїланді, Китаї, Японії та багатьох інших країнах світу.

Острозька академія з 2005 року входить до Консорціюму українських університетів та Варшавського університету. Студенти та викладачі академії проходять стажування в Канаді, Німеччині, Польщі, Італії, Еспанії, Греції, Туреччині, Литві, Швайцарії, Швеції, Франції, Великобританії, Білорусі.

Олексій Костюченко

Творчий вечір Петра Кралюка

У Національному університеті „Острозька академія" 20 грудня 2011 року відбулася читацька конференція про творчість проректора з навчально-наукової роботи, Заслуженого працівника науки і техніки України Петра Кралюка.

Особливого настрою вечору надали пісні про Волинь – малу батьківщину письменника – у виконанні студенток Наталії Коваль та Мар'яни Ковалюк.

Вечір доповнила вистава про княгиню Жеславську, про яку написав книгу П. Кралюк.

Аліса Гордійчук

Померла св. п. Леся Бризгун-Шанта

Юрій і Людмила Шанти

ТОРОНТО. – 7 грудня 2011 року, в шпиталі „Торонто Дженерал“ відійшла у вічність, після отримання останніх святих тайн, св. п. Леся Бризгун-Шанта, відома українська дитяча письменниця, авторка 23 дитячих книжечок, лавреат семи літературних нагород.

Панахида була відслужена 11 грудня у похоронному заведенні „Тирнер і Портер“, а похоронні Богослуження – 12 грудня в соборі св. Покрови.

Поховали Л. Бризгун-Шанту на цвинтарі „Парклавн“. 15 січня, в 40-ий день відходу у вічність св. п. Л. Бризгун-Шанти, була відслужена Поминальна Літургія в соборі св. Покрови, а опісля – Заупокійна Панахида.

Св. п. Л. Бризгун-Шанта залишила в глибокому смутку чоловіка Юрія і доню Людмилу, сестру Оксану Соколик з чоловіком Ярославом й синами Всеволодом та Ігорем з дружиною Дебі та дітьми Андрійком, Данилком і Катрусею, внука чоловікового брата Михайла – Юрія Матея з дружиною Мар’яною й донечкою Николкою, Лесика Левковича з дружиною Міркою та дітьми, і дальшу родину на Закарпатті.

Л. Бризгун народилася 8 квітня 1920 року в селі Стражське на Пряшівщині. Уже в гімназії отримала третю нагороду у вседержавних студентських літературних змаганнях. Закінчила гімназію та університетські студії і працювала учителькою в середній школі.

У 1945 році родина виїхала до переселенчого табору в Реґенсбурзі, де вона викладала фізичне виховання, англійську мову, керувала програмою міжнародних дитячих таборів та була активною в Пласті (кошова та виховниця гуртка „Ластівка“).

В 1948 році родина переїхала в Гамільтон (Онтаріо), а опісля в Торонто. Спершу Л. Бризгун-Шанта працювала в готелі, а доповнивши студії в Торонтському університеті, провадила фізичним вихованням в жіночій організації YWCA та прогулянками на канойках в дитячих таборах. Відтак була учителькою та бібліотекаркою в середніх школах.

Л. Бризгун-Шанта була активною в Братстві Карпатських Січовиків, Учительському товаристві, „Слові“, Пласті, вчила на курсах українознавства й була коменданткою дитячих дівочих літніх таборів, організовувала власні дитячі літні денні табори і школу ритмічної руханки, дописувала до журналів та газет Канади, США, України й Пряшівщини. Після відходу на емеритуру присвятила увесь свій час писанню й виданню українських дитячих книжок.

Останні чотири роки життя Л. Бризгун-Шанта зовсім втратила зір, але героїчно продовжувала писати з допомогою спеціяльної дошки з металевою паличкою, яку пересувала з рядка на рядок. Дарія Павлюк, Дарія Пільків та Оля Гошовська записували на касетки історичні та інші інформації з книжок, Д. Павлюк перечитувала написане вголос Л. Бризгун-Шанті та складала на комп’ютері. Так завершувалися книжечка за книжечкою.

З-під пера Л. Бризгун-Шанти вийшли численні книжки для дітей молодшого віку, серія з природи „Родина Качуровських“, „Родина Бобрів“ та інші, історичні книжки для старших дітей „Моя таємниця“ (до 1000-ліття Хрещення України), оповідання з визвольних змагань 1917-1918 років в Києві, про Голодомор 1932-1933 років, а також казки. Її твори були друковані в багатьох українських шкільних підручниках, журналах та газетах в Україні, Канаді, США та Европі.

Св. п. Леся Бризгун-Шанта

Л. Бризгун-Шанта була відзначена нагородами Світової Федерації Жіночих Організацій. ім. Дмитра Нитченка, ім. Олекси Гірника, літературного конкурсу „Ярославів Вал“ та іншими.

Л. Бризгун-Шанта була найкращою дружиною і мамою. Вона не лише підтримувала доню на кожному кроці її життя та заохочувала до творчости, але й заопікувалася нею в її довголітній недузі. Після втрати зору присвячувала багато часу молитві за Україну, родину, друзів, знайомих і за всіх потребуючих.

Родина Л. Бризгун-Шанти висловила щиру подяку друзям і знайомим, які підтримали її у дні горя, зокрема Владиці Романові Даниляковi, оо. Йосифові Жилі, Ігореві Панчишинові, Іванові Диріву, Ярославові Півторакові та Ігореві Мушастому за духовну опіку покійної після втрати зору, о. Богданові Сенцю за благословення рукописів книжечок, які йшли до друку, капелянові Григорієв Чорнієві за молитви у шпиталі.

Особлива подяка висловлена українській громаді за щедрі пожертви на видання ще шести дитячих книжечок. Разом було зібрано 3,920 дол. Якщо хтось бажає долучитися до цього проєкту, просимо відгукнутися на адресу: Lesia Shanta, 98 Dewson St., Toronto, ON M6H 1H3.

Вічна пам’ять покійній!

Ділимося сумною вісткою з друзями, знайомими та всією українською громадою, що у середу першого лютого 2012 р. з волі Всевишнього відійшов у Божу Вічність наш найдорожчий і незабутній **ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ**

св. п.

АНДРІЙ ВСЕВОЛОД ДОБРЯНСЬКИЙ

Довголітній соліст бас-баритон Метрополітальної опери у Нью-Йорку. Покійний співав у «Метрополітені» 27 років, удостоївшись звання єдиного народженого в Україні провідного соліста з найдовшою кар’єрою у цій престижній світової слави опері.

Активний громадський і церковний діяч – довголітній дяк і диригент церковного хору при церкві св. Юра; палкий і невтомний пропагандист української музики у США; патрон і вчитель молодих співаків; видатний режисер; знавець-майстер театрального мистецтва.

УРОЧИСТІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у суботу 4-го лютого в Українській католицькій церкві св. Юра у Нью-Йорку.

Горем прибиті у глибокому смутку залишилися:

дружина – **СТЕФАНІЯ**
дочка – **ДЗВІНКА** з чоловіком **АНДРІЄМ БУРЧАКОМ** і дітьми **МОДЕСТОМ і ЛИБІДДЮ**
син – **АНДРІЙ** з дружиною **ПАМЕЛОЮ**
син – **ДАНИЛО**
син – **ЯРОСЛАВ**
син – **ЮРІЙ**
дочка – **РОКСОЛЯНА**

БЛИЖЧА І ДАЛЬША РОДИНА В АМЕРИЦІ, КАНАДІ, УКРАЇНІ ТА ЕСТОНІЇ.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що в п’ятницю, 3 лютого 2012 р., проживши 92 роки, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

св. п.

ДМИТРО ШУЛЬ

нар. 22 жовтня 1919 р. в Україні.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 7 лютого 2012 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 8 лютого, о год. 10 ранку в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – Павліна
діти – Христина
– Роман з дружиною Анною і дітьми Романом і Миколою
– Ірина з мужем Александром і дітьми Александром і Ларисcою
– Дарка з мужем Браєном і дітьми Стефанією і Катериною
– Орест
брати – Александер і Володимир в Польщі.

Вічна Йому пам’ять!

Відійшли від нас

ГАРРІ СВЯТКІВСЬКИЙ, член 360 Відділу Т-ва „Рідна Школа“ в Баффало, Н. Й. Помер 13 серпня 2011 р. на 91 році життя. Народився в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1953 р. Залишив у глибокому смутку дружину Емілію, синів Стефана і Григорія, внуків Романа і Александра, брата Василя. Похорон відбувся 16 серпня 2011 р. на цвинтарі св. Матея у West Seneca, NY.

Вічна Йому пам’ять!

Секретар

КАТЕРИНА НЕБЕСНА, член 412 Відд. УНС в Торолд, ОНТ, Канада. Померла 22 лютого 2011 р. на 94-му році життя. Народилася 28 квітня 1917 р. в Боснії. Членом УНС стала в 1973 р. Залишила у глибокому смутку дочку Любу Аталік і сина Юліяна Небесного. Похорон відбувся 25 лютого 2011 р. на Українському католицькому цвинтарі Святого Гробу в Бурлінґтон ОНТ.

Вічна Їй пам’ять!

Секретар

МАРІЯ МАРТИНЮК, член 496 Відд. УНС. Померла 16 листопада 2011 р. на 84-му році життя. Нар. в 1928 р. в Микулині, Україна. Членом УНС стала в 1991 р. Залишила в глибокому смутку сина Ігоря з невісткою Русланою, внуками Тарасом, Марком, Андрієм, Романом, Соломією і Назаром, сина Олександра з невісткою Валентиною, внуками Наталею, Мирославою і Ольгою та 7 правнуків, ближчу і дальшу родину в Україні та США.

Вічна Їй пам’ять!

Секретар

ОРЕСТ КУЗЬМА, член 277 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорді Кон. Помер17 листопада 2011 р. на 82 році життя. Нар. в 1928 р. в Україні. Членом УНС став в 1988 р. Залишив у глибокому смутку дружину Оксану, дітей: Александра, Дарію і Марію. Похорон відбувся 22 листопада 2011 р. на Українському католицькому цвинтарі св. Івана в Гластонбурі, Кон.

Вічна Йому пам’ять!

Секретар

Ділимось сумною вісткою з ріднею, друзями і українською громадою, що після затяжної і важкої недуги, на 92 році життя, заосмотрений Найсвятішими тайнами, упокоївся в Бозі 20 січня 2012 р. в Балтиморі, Мд. наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ, БРАТ і ШВАҐЕР

св. п.

АНДРІЙ ЦАРИК

нар. 19 березня 1920 р. в с. Белеїв, повіт Долина, Станиславівської обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ, ПАРАСТАС І ПАНАХИДА були відправлені 23 січня 2012 р. в похоронному заведенні Ліллі і Зайлер, а наступного дня 24 січня 2012 р. в Українській католицькій церкві св. арх. Михаїла в Балтиморі відслужено заупокійну Службу Божу. Тлінні останки спочили на парафіяльному цвинтарі св. арх. Михаїла.

Залишились у глибокому смутку:

син – РОМАН з дружиною КАТЕЮ і ріднею
дочка – АННА з мужем ДЖЕКОМ і ріднею
сестра – АНАСТАЗІЯ ОЛЕКСЮК з ріднею
брат – ТЕДОР з дружиною ТЕРЕСОЮ і ріднею
брат – МИХАЙЛО з дружиною ВІРОЮ і ріднею
сестра – ПАРАСКЕВІЯ МАКСИМЮК з ріднею
ближча і дальша родина в США, Канаді та в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати свої пожертви на Фонд ОУН, а чеки виписувати на ODFFU і висилати на адресу: Mr. Theodore Caryk, 13910 Esworthy Rd., Germantown, MD 20874.

У глибокому смутку повідомляємо, що у вівторок 24 січня 2012 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

св. п.

ХРИСТИНА ЛІДІЯ МИНДЮК

з дому Панчишин

нар. 29 травня 1946 р. в родині Михайла Панчишина та Ірени з дому Грищук.

В 1949 р. родина переїхала до Америки, насамперед до Бостону, а потім до Бафало. В Бафало закінчила середню школу і була активною в молодечій організації СУМ, в якій була провідником та часто відбувала літні табори на оселі Веселка в Канаді.

Молодою жінкою, Христя любила пригоди і жила в різних містах, як Ню-Йорк, Маямі, Гюстон і Лос-Анжелес, де працювала для різних телевізійних передач, авіяліній та рекламних фірм.

В 1983 р. вона перенеслася до Торонто, де запізнала Богдана Миндюка. Вони одружилися в 1984 р., а в 1985 р. у них народився син Роман Юрій. Коли Роман почав ходити до школи, то Христя працювала в шкільному комітеті св. Димитрія.

В Торонто була активною у провадженні дитячої української телепрограми «Тітка-Квітка», як також брала участь в житті Парафії святого Димитрія, де провадила двома бенкетами з нагоди 35-ліття та 50-ліття парафії.

Христя любила подорожувати, грати бриджа і слідкувати за своїми улюбленими спортовими дружинами з Бафало, спеціяльно Бафало Білс і Бафало Сейбрс. Коли Роман почав цікавитися спортом, вона возила його на різні гри копаного м'яча, бейсболу, футболу і гокею, як також на всі їх тренінги.

В 2008 р. захворувала на рака грудей. Вона померла у вівторок 24 січня 2012 р.

Покійна залишила у смутку:

чоловіка – Богдана (Даду)
сина – Романа
маму – Ірену
брата – Ярослава з дружиною, дітьми і внуками
як також багато хресних дітей.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що 28 жовтня 2011 р., проживши 86 років, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

св. п.

Володимир Якима

нар. 20 січня 1925 р.

В. Якима був батьком св. п. Ярослава та дідом св. п. Михайла Сливки.

Володимир Якима був активний в парафії при Катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, та в церкві св. Марії в Норт Порті, Фльорида. Був довголітнім касиром 240 Відділу УНС, та приділяв багато уваги осередку СУМ.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – Параня, з котрою прожив 65 років
доньки – Люсі Сливка
– Анна Якима
син – Тимотей Якима з дружиною Ганею
внуки – Доґлас, Христофор, Михайло і Наталія Якима; Христина Сливка-Камм, Лука Курилик, Віктор і Александра Якима
семеро правнуків.

Вічна Йому пам'ять

Ділимося сумною вісткою що в суботу, 4 лютого 2012 р., проживши 90 літ, відійшов у вічність в Pompton Plains, NJ

св. п.

д-р БОГДАН О. ШЕБУНЧАК

нар. в Солотвині, Україна, вдовець по св. п. д-р Софії.

Богдан Шебунчак почав свою медичну освіту в Україні, а закінчив на Friedrich-Alexander університеті в Німеччині. Резидентуру закінчив в Брукліні Н. Й. після приїзду до США в 1951 р.

Д-р Шебунчак став місцевим лікарем в Clara Maass Medical Center, а з часом став головою лікарів у тому ж шпиталі. У 1957 р. д-р Шебунчак відкрив свою практику та був загальним лікарем до 2009 р.

Д-р Шебунчак служив в медичному корпусі армії США (U.S. Army Medical Corps.) під час війни в Кореї. Був активним членом української громади, головою Українського лікарського товариства північної америки (УЛТПА) та ОДВУ.

Більшість свого життя прожив у Bloomfield, NJ, декілька років мешкав в Montclair, NJ, Roseland, NJ, а останніх чотири роки в Pompton Plains, NJ.

Залишилися у смутку:

діти – Роман з дружиною Марі
– Дануся Рамполла з мужем Ричардом
внуки –Лідія Шебунчак, Данило Шебунчак з дружиною Джен, Мелася і Тамара Ричок
правнучка – Мікаела Батіста
прибрані внуки – Павло з дружиною Анною, Джейсон з дружиною Мішел McErlean
прибрані правнуки – Kyle, Caitlin, Sara McErlean.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів пожертви можна складати на Ukrainian Medical Association of North America (УЛТПА) або на American Heart Association.
